Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 23. septembra 2015*

„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty, ktoré má ECHA k dispozícii — Dokumenty pochádzajúce od tretej osoby — Lehota stanovená na odpovedanie na žiadosť o prístup — Zamietnutie prístupu — Výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov tretej osoby — Výnimka týkajúca sa ochrany rozhodovacieho procesu — Prevažujúci verejný záujem — Informácie o životnom prostredí — Emisie do životného prostredia“

Vo veci T-245/11,

ClientEarth, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

The International Chemical Secretariat, so sídlom v Göteborgu (Švédsko),

v zastúpení: P. Kirch, advokát,

žalobkyne,

proti

Európskej chemickej agentúre (ECHA), v zastúpení: M. Heikkilä, A. Iber a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Abrahams, barrister,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne E. Manhaeve, P. Oliver a C. ten Dam, neskôr E. Manhaeve, P. Oliver a F. Clotuche-Duvieusart a napokon E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart a J. Tomkim, splnomocnení zástupcovia,

a

European Chemical Industry Council (Cefic), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: Y. van Gerven a M. Bronckers, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia ECHA zo 4. marca 2011 o zamietnutí prístupu k informáciám predloženým v rámci konania o registrácii určitých chemických látok,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro (spravodajkyňa), sudcovia S. Gervasoni a L. Madise,

tajomník: L. Grzegorczyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. januára 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

A – *Medzinárodné právo*

1. *Dohoda TRIPS*

1 Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS) z 15. apríla 1994 (Ú. v. ES L 336, s. 214; Mim. vyd. 11/021, s. 305, ďalej len „Dohoda TRIPS“), ktorá tvorí prílohu 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), obsahuje časť II nazvanú „Normy týkajúce sa dostupnosti, rozsahu a využitia práv duševného vlastníctva“. V tejto časti sa v oddiele 7, nazvanom „Ochrana nezverejnených informácií“, nachádza článok 39, ktorý stanovuje:

„1. Pri zabezpečovaní efektívnej ochrany proti nekalej súťaži ustanovenej v článku 10a Parížskeho dohovoru (1967) členovia budú ochraňovať nezverejnené informácie v súlade s odsekom 2 a údaje predložené vládam alebo vládnym inštitúciám v súlade s odsekom 3.

2. Fyzické osoby a právnické osoby budú mať možnosť zabrániť, aby informácie, ktoré majú právoplatne vo svojej držbe, boli zverejnené, získané alebo použité inými osobami bez ich súhlasu spôsobom, ktorý je v rozpore s čestnou obchodnou praxou, ak takéto informácie:

a) sú tajné v tom zmysle, že nie sú ako celok alebo presná zostava a súhrn jej častí všeobecne známe alebo bežne prístupné osobám v kruhoch, ktoré sa bežne zaoberajú príslušným druhom informácií;

b) majú obchodnú hodnotu z dôvodu svojho utajenia a

c) osoby, ktoré ich majú právoplatne vo svojej držbe, uskutočnili za daných okolností primerané kroky, aby ich udržali v tajnosti.

3. Členovia, ktorí budú požadovať ako podmienku na vydanie povolenia na obchodovanie s farmaceutickými alebo poľnohospodárskymi chemickými výrobkami, ktoré využívajú nové chemické látky, predloženie nezverejnených výsledkov skúšok alebo iných údajov, ktorých vznik vyžaduje výrazné úsilie, budú chrániť takéto údaje pred nekalým obchodným použitím. Navyše členovia budú chrániť takéto údaje pred zverejnením s výnimkou prípadov, ak je nevyhnutné chrániť verejnosť alebo ak sa nepodnikli kroky na zabezpečenie ochrany údajov pred nekalým obchodným použitím.“

2. *Aarhuský dohovor*

2 Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia bol podpísaný v Aarhuse 25. júna 1998 (ďalej len „Aarhuský dohovor“).

3 Aarhuský dohovor vo svojom článku 2 ods. 3 stanovuje:

„‚Informácia o životnom prostredí‘ znamená akúkoľvek informáciu v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej materiálnej forme o:

a) stave zložiek životného prostredia, ako sú ovzdušie a atmosféra, voda, pôda, krajina, krajinné a prírodné prostredie, biologická rôznorodosť a jej zložky, vrátane geneticky modifikovaných organizmov, a vzájomných vzťahov týchto zložiek;

b) činiteľoch, ako sú látky, energia, hluk a žiarenie, a činnostiach a opatreniach, vrátane administratívnych opatrení, dohôd v oblasti životného prostredia, politík, právnych predpisov, plánov a programov, ktoré ovplyvňujú alebo by mohli ovplyvniť zložky životného prostredia v rozsahu písmena a)…;

c) stave zdravia a bezpečnosti obyvateľstva, podmienkach života obyvateľstva, kultúrnych pamiatkach a sídelných štruktúrach v rozsahu v akom sú alebo môžu byť ovplyvnené stavom zložiek životného prostredia, alebo prostredníctvom týchto zložiek činiteľmi, činnosťami alebo opatreniami uvedenými v písmene b).“

4 Článok 3 ods. 1 Aarhuského dohovoru stanovuje:

„Každá strana prijme nevyhnutné legislatívne, administratívne a iné opatrenia, vrátane opatrení na dosiahnutie súladu ustanovení tohto dohovoru týkajúcich sa informácií, účasti verejnosti a prístupu k spravodlivosti, rovnako ako aj riadne vykonávacie opatrenia, s cieľom vytvoriť a udržiavať jasný, transparentný a ucelený rámec pre vykonanie ustanovení tohto dohovoru.“

5 Článok 4 ods. 1 až 4 Aarhuského dohovoru znie:

„1. Každá strana zabezpečí, že orgány verejnej moci, pokiaľ nasledujúce odseky neustanovujú inak, v odpovedi na žiadosť o informácie o životnom prostredí, sprístupnia verejnosti takéto informácie v rámci vnútroštátnych právnych predpisov, pričom, ak sa o to požiada a s výhradou písmena b), poskytnú kópie najnovšej dokumentácie, ktorá obsahuje alebo je pripojená k takýmto informáciám:

a) bez toho, aby musel byť uvedený záujem;

b) v požadovanej forme s výnimkou, ak:

i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo

ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.

2. Informácia o životnom prostredí uvedená v odseku 1 bude poskytnutá ihneď, ako je to možné, a najneskôr do jedného mesiaca od podania žiadosti, ak rozsah a komplexnosť požadovanej informácie neoprávňujú predĺžiť toto obdobie do dvoch mesiacov od podania žiadosti. Žiadateľ bude informovaný o akomkoľvek predĺžení a dôvode, ktorý toto predĺženie oprávňuje.

3. Žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak:

a) orgán verejnej moci, ktorému je žiadosť adresovaná, nemá požadovanú informáciu o životnom prostredí;

b) žiadosť je zjavne nezmyselná alebo je vyjadrená príliš všeobecne, alebo

c) žiadosť sa týka nedokončeného materiálu, alebo sa týka vnútornej korešpondencie orgánov verejnej moci, ak je takáto výnimka stanovená vnútroštátnym právom alebo obvyklým postupom, berúc do úvahy verejný záujem, ktorému zverejnenie slúži.

4. Žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo:

a) dôvernosť v konaní orgánu verejnej moci, ak je táto dôvernosť upravená vnútroštátnym právom;

b) medzinárodné vzťahy, obranu štátu alebo bezpečnosť verejnosti;

c) priebeh súdneho konania, právo občanov na spravodlivé súdne konanie alebo možnosť orgánu verejnej moci viesť vyšetrovanie trestnoprávnej alebo disciplinárnej povahy;

d) dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem. Z tohto hľadiska musia byť informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, sprístupnené;

e) práva duševného vlastníctva;

f) dôvernosť osobných údajov a/alebo spisov týkajúcich sa fyzickej osoby, ak táto osoba nesúhlasila so sprístupnením tejto informácie pre verejnosť, ak je takáto ochrana umožnená vnútroštátnym právom;

g) záujmy tretej strany, ktorá poskytla žiadanú informáciu bez toho, aby to bola alebo mohla byť jej zákonom stanovená povinnosť a ak táto strana nesúhlasila so sprístupnením materiálu, alebo

h) životné prostredie, ku ktorému sa informácia vzťahuje, ako napríklad miesta rozmnožovania vzácnych druhov.

Spomenuté dôvody pre zamietnutie budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.“

B – *Právo Únie*

1. *Nariadenie (ES) č. 1049/2001*

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) vo svojom článku 2 stanovuje, že každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom inštitúcií v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

7 Podľa jeho článku 2 ods. 3 sa toto nariadenie „vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe“.

8 Článok 4 nariadenia č. 1049/2001, nazvaný „Výnimky“, stanovuje:

„…

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

— obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva,

…

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

...

4. Pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odseku 1 alebo 2.

…

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti sa zverejnia.

…“

9 Článok 6 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001 znie:

„2. Ak žiadosť nie je dostatočne presná, orgán požiada žiadateľa, aby žiadosť spresnil, a žiadateľovi pri tom pomôže napríklad poskytnutím informácií o používaní verejných registrov dokumentov.

3. V prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov sa môže orgán so žiadateľom neformálne poradiť s cieľom nájsť vhodné riešenie.“

10 Článok 7 nariadenia č. 1049/2001, nazvaný „Postup pri vybavovaní prvej žiadosti“, stanovuje:

„1. Žiadosť o prístup k dokumentu sa bezodkladne spracuje. Potvrdenie o jej prijatí sa pošle žiadateľovi. Do 15 pracovných dní od zaevidovania žiadosti orgán buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote zabezpečí prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti a informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v súlade s odsekom 2 tohto článku.

2. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do 15 pracovných dní od obdržania odpovede od orgánu podať opakovanú žiadosť s požiadavkou, aby orgán prehodnotil svoje stanovisko.

…

4. Ak sa orgánu nepodarí odpovedať v stanovenej lehote, žiadateľ má nárok podať opakovanú žiadosť.“

11 Článok 8 nariadenia č. 1049/2001, nazvaný „Postup pri vybavovaní opakovanej žiadosti“, stanovuje:

„1. Opakovaná žiadosť sa bezodkladne spracuje. Do 15 pracovných dní od zaevidovania takejto žiadosti orgán buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote poskytne prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti orgán informuje žiadateľa o opravných prostriedkoch, ktoré má k dispozícii, a to začatie súdneho konania proti orgánu a/alebo sťažnosť ombudsmanovi v súlade s podmienkami stanovenými v príslušných článkoch 230 a 195 Zmluvy o ES.

2. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, sa lehota ustanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za podmienky, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.

3. Ak sa orgánu nepodarí odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, považuje sa to za zápornú odpoveď a podľa príslušných ustanovení Zmluvy o ES má žiadateľ nárok začať súdne konanie proti orgánu a/alebo podať sťažnosť ombudsmanovi.“

12 Článok 10 nariadenia č. 1049/2001, nazvaný „Prístup po podaní žiadosti“, stanovuje:

„1. Žiadateľ má prístup k dokumentom buď priamo na mieste nahliadnutím do nich, alebo obdrží ich kópiu vrátane elektronickej kópie v prípade jej dostupnosti podľa toho, ktorý spôsob žiadateľ uprednostní. Náklady na vyhotovenie kópie a na poštovné je možné vyúčtovať žiadateľovi. Tento poplatok nesmie prekročiť skutočné náklady na vyhotovenie a odoslanie kópií. Nahliadanie na mieste, kópie menej ako 20 strán formátu A4 a priamy prístup v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra sú bezplatné.

2. Ak dokument už bol uvoľnený na zverejnenie príslušným orgánom a je žiadateľovi ľahko prístupný, orgán si môže splniť svoju povinnosť poskytnúť prístup k dokumentom tak, že žiadateľa informuje o tom, ako môže požadovaný dokument získať.

3. Dokumenty sa poskytnú v existujúcej verzii a formáte (vrátane elektronickej formy alebo iného alternatívneho formátu ako je Braillovo písmo, zväčšená tlač alebo záznam na páske) presne podľa želania žiadateľa.“

2. *Smernica 2003/4/ES*

13 Článok 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375), stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

1. ‚Informácie o životnom prostredí‘ sú akékoľvek informácie v písomnej, vizuálnej, zvukovej, elektronickej alebo ľubovoľnej inej forme o:

   a) stave prvkov životného prostredia, ako sú vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prírodné prostredie vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí, biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov, a o interakcii medzi týmito prvkami;

b) faktoroch, ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia uvedené v písmene a);

c) opatreniach (vrátane administratívnych), ako sú politiky, legislatíva, plány, programy, environmentálne dohody a činnosti, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť prvky a faktory uvedené v písmenách a) a b), ako aj opatrenia alebo činnosti určené na ochranu týchto prvkov;

…

f) stave zdravia a bezpečnosti ľudí, vrátane prípadnej kontaminácie potravinového reťazca, o podmienkach ľudského života, kultúrnych lokalít a stavbách, pokiaľ majú alebo môžu byť dotknuté prvkami životného prostredia uvedenými v písmene a) alebo prostredníctvom týchto prvkov niektoré z faktorov alebo opatrení uvedených písmenách b) a c).

…“

3. *Nariadenie REACH*

14 Odôvodnenie 117 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1) v znení zmien a doplnení (ďalej len „nariadenie REACH“) stanovuje:

„Občania EÚ by mali mať prístup k informáciám o chemikáliách, ktorým môžu byť vystavení, aby mali možnosť prijímať informované rozhodnutia o tom, ako používať chemikálie. Transparentným prostriedkom, ako to možno dosiahnuť, je poskytnúť im voľný a jednoduchý prístup k základným údajom v databáze agentúry vrátane stručných profilov nebezpečných vlastností, požiadaviek na označovanie a príslušných právnych predpisov Spoločenstva, vrátane autorizovaných použití a opatrení manažmentu rizík. Agentúra a členské štáty by mali umožniť prístup k informáciám v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, v súlade s nariadením… [č. 1049/2001…] a s [Aarhuským] dohovorom…“

15 Odôvodnenie 118 nariadenia REACH stanovuje:

„Zverejňovanie informácií podľa tohto nariadenia podlieha konkrétnym požiadavkám nariadenia (ES) č. 1049/2001. Uvedené nariadenie stanovuje záväzné termíny na poskytnutie informácií, ako aj procesných záruk vrátane práva odvolať sa. Riadiaca rada by mala prijať praktické opatrenia pre agentúru na uplatňovanie uvedených požiadaviek.“

16 Podľa jeho článku 1 ods. 1 je účelom nariadenia REACH „zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, vrátane podpory rozvoja alternatívnych metód posúdenia nebezpečnosti látok ako aj voľný pohyb látok na vnútornom trhu, a zároveň zlepšovať konkurencieschopnosť a inovácie.“

17 Článok 3 nariadenia REACH, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

1. látka: je chemický prvok a jeho zlúčeniny v prírodnom stave alebo získané akýmkoľvek výrobným postupom vrátane všetkých prísad potrebných na udržanie ich stability a všetkých nečistôt pochádzajúcich z použitého postupu, ktorá však nezahŕňa žiadne rozpúšťadlá, ktoré možno oddeliť bez ovplyvnenia stability látky alebo zmeny jej zloženia;

…

12. uvedenie na trh: je dodávanie alebo sprístupnenie tretej strane, za úhradu alebo bezplatne…;

…

15. medziprodukt: je látka, ktorá sa vyrába pre chemické spracovanie alebo sa pri ňom spotrebúva či používa, aby sa transformovala na inú látku (ďalej len‚syntéza‘)…“

18 Článok 6 nariadenia REACH, nazvaný „Všeobecná povinnosť registrovať látky ako také alebo látky v prípravkoch“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„S výnimkou prípadov, keď toto nariadenie ustanovuje inak, každý výrobca alebo každý dovozca dovážajúci látku ako takú alebo v jednom, alebo viacerých prípravkoch v množstvách 1 tona a viac ročne predloží agentúre žiadosť o registráciu.“

19 V súlade s článkom 10 písm. a) bodom xi) nariadenia REACH, nazvaným „Informácie predkladané na všeobecné registračné účely“, žiadosť o registráciu zahŕňa technickú dokumentáciu, ktorá obsahuje „žiadosť, v ktorej výrobca alebo dovozca uvádza, o ktorých informáciách uvedených v článku 119 ods. 2 sa v súlade s článkom 77 ods. 2 písm. e) domnieva, že by sa nemali sprístupniť na internete, vrátane odôvodnenia, prečo by ich zverejnenie mohlo poškodiť jeho obchodné záujmy alebo obchodné záujmy akejkoľvek inej príslušnej strany“.

20 V rámci hlavy X nazvanej „Agentúra“ článok 77 ods. 2 nariadenia REACH, nazvaný „Úlohy“, stanovuje:

„Sekretariát plní tieto úlohy:

…

e) vytvorí a vedie databázu informácií o všetkých zaregistrovaných látkach… Bezplatne prostredníctvom internetu zverejňuje informácie z databáz určené v článku 119 ods. 1 a 2 okrem prípadov, ak sa za opodstatnenú považuje žiadosť podaná podľa článku 10 písm. a) bodu xi). Agentúra na žiadosť sprístupní iné informácie z databáz v súlade s článkom 118.

…“

21 Článok 118 nariadenia REACH, nazvaný „Prístup k informáciám“, znie:

„1. Na dokumenty uchovávané agentúrou sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 1049/2001.

2. Za porušenie ochrany obchodných záujmov dotknutej osoby sa za bežných okolností považuje zverejnenie týchto informácií:

…

c) presné množstvá vyrábanej alebo na trh uvádzanej látky alebo prípravku;

d) väzby medzi výrobcom alebo dovozcom a jeho distribútormi alebo následnými užívateľmi.

Keď je na ochranu zdravia ľudí, bezpečnosti alebo životného prostredia nevyhnutný naliehavý zásah, ako napríklad v núdzových situáciách, agentúra môže sprístupniť informácie uvedené v tomto odseku.

3. Riadiaca rada prijme praktické opatrenia na vykonávanie nariadenia (ES) č. 1049/2001 vrátane odvolaní alebo nevyhnutných opravných prostriedkov pre preskúmanie čiastočného alebo úplného zamietnutia žiadosti o dôverný charakter údajov do 1. júna 2008.

4. Rozhodnutia prijaté agentúrou podľa článku 8 nariadenia (ES) č. 1049/2001 môžu byť predmetom sťažnosti ombudsmanovi alebo predmetom konania pred Súdnym dvorom za podmienok ustanovených v článkoch 195 a 230 zmluvy.“

22 Článok 119 nariadenia REACH, nazvaný „Elektronický prístup pre verejnosť“, stanovuje:

„1. V súlade s článkom 77 ods. 2 písm. e) sa prostredníctvom internetu bezodplatne zverejnia tieto informácie o látkach ako takých, látkach v prípravkoch alebo výrobkoch, ktorými disponuje agentúra:

…

2. V súlade s článkom 77 ods. 2 písm. e) sa prostredníctvom internetu bezodplatne zverejnia tieto informácie o látkach ako takých, látkach v prípravkoch alebo výrobkoch okrem prípadov, ak strana, ktorá predkladá informácie, predloží v súlade s článkom 10 písm. a) bodom xi) aj odôvodnenie, ktoré agentúra akceptuje, prečo by mohlo takéto zverejnenie poškodiť obchodné záujmy registrujúceho alebo inej dotknutej strany:

…

b) celkové hmotnostné pásmo (t. j. 1 až 10 ton, 10 až 100 ton, 100 až 1 000 ton alebo nad 1 000 ton), v rámci ktorého sa zaregistrovala konkrétna látka;

…

d) informácie iné ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 a ktoré sa nachádzajú v karte bezpečnostných údajov;

…“

23 Príloha II nariadenia REACH rieši „požiadavky na zostavenie kariet bezpečnostných údajov“. Bod 1.1 oddielu 1 tejto prílohy, nazvaného „Identifikácia látky/zmesi a spoločnosti/podniku“, stanovuje:

„V tomto oddiele sa predpisuje, ako sa… v karte bezpečnostných údajov uvádzajú… meno dodávateľa látky alebo zmesi a informácie o kontaktných údajoch dodávateľa látky alebo zmesi vrátane kontaktu v núdzovom prípade.“

24 Bod 1.3 oddielu 1 prílohy II, nazvaný „Podrobnosti o dodávateľovi karty bezpečnostných údajov“, stanovuje:

„Identifikuje sa dodávateľ, bez ohľadu na to, či ide o výrobcu, dovozcu, výhradného zástupcu, následného užívateľa alebo distribútora. Poskytuje sa úplná adresa a telefónne číslo dodávateľa, ako aj e-mailová adresa príslušnej osoby zodpovednej za kartu bezpečnostných údajov.

Ak dodávateľ nemá sídlo v členskom štáte, v ktorom sa látka alebo zmes uvádza na trh, a vymenoval osobu zodpovednú za uvedenie na trh v tomto členskom štáte, uvádza sa okrem toho úplná adresa a telefónne číslo tejto zodpovednej osoby.

V prípade registrujúcich majú byť informácie v súlade s informáciami o totožnosti výrobcu alebo dovozcu uvedenými v registrácii.

Ak bol určený výhradný zástupca, môžu sa poskytnúť aj údaje o výrobcovi alebo pripravovateľovi zmesi mimo Spoločenstva.“

25 Príloha VI nariadenia REACH, nazvaná „Požiadavky na informácie uvedené v článku 10“, v časti pod názvom „Informácie uvedené v článku 10 písm. a) bodoch i) až v)“ v bode 3 nazvanom „Informácie o výrobe a použitiach látok“ stanovuje:

„3.1. Celková výroba, množstvá použité na výrobu výrobku, ktorý podlieha registrácii, a/alebo dovoz v tonách na registrujúceho ročne v:

kalendárnom roku registrácie (odhadované množstvo)

…

3.3. Uvedenie hmotnosti na jeho vlastné použitia.“

4. *Nariadenie (ES) č. 1367/2006*

26 Odôvodnenie 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, s. 13) uvádza:

„…Ustanovenia práva Spoločenstva by mali byť v súlade s uvedeným dohovorom.“

27 V odôvodnení 8 nariadenia č. 1367/2006 sa uvádza:

„Definícia informácie o životnom prostredí v tomto nariadení zahŕňa informáciu o stave životného prostredia v akejkoľvek podobe. Táto definícia, ktorá bola zosúladená s definíciou prijatou v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, má rovnaký obsah ako definícia uvedená v Aarhuskom dohovore. Definícia ‚dokumentu‘ v nariadení (ES) č. 1049/2001 zahŕňa informáciu o životnom prostredí, ako je definovaná v tomto nariadení.“

28 Odôvodnenie 12 nariadenia č. 1367/2006 stanovuje:

„Aarhuský dohovor vyžaduje prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí buď na základe žiadosti, alebo aktívnym šírením informácií orgánmi, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor. Nariadenie (ES) č. 1049/2001 sa vzťahuje na Európsky parlament, Radu a Komisiu, ako aj na agentúry a podobné orgány zriadené právnym aktom Spoločenstva. Ustanovuje pre tieto inštitúcie pravidlá, ktoré sú do značnej miery v súlade s pravidlami ustanovenými v Aarhuskom dohovore. Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 1049/2001 treba rozšíriť na všetky ostatné inštitúcie a orgány Spoločenstva.“

29 Odôvodnenie 13 nariadenia (ES) č. 1367/2006 stanovuje:

„Najmä s ohľadom na zhromažďovanie a šírenie informácií o životnom prostredí je potrebné zaoberať sa ustanoveniami Aarhuského dohovoru, ktoré nie sú úplne alebo sú iba čiastočne obsiahnuté v nariadení (ES) č. 1049/2001.“

30 Odôvodnenie 15 nariadenia (ES) č. 1367/2006 znie:

„Ak nariadenie [č. 1049/2001] ustanovuje výnimky, mali by sa rovnako uplatňovať, s výhradou podrobnejších ustanovení v tomto nariadení, na žiadosti o prístup k informáciám o životnom prostredí. Dôvody zamietnutia s ohľadom na prístup k informáciám o životnom prostredí by sa mali vykladať reštriktívnym spôsobom, zohľadňujúc verejný záujem, ktorému zverejnenie slúži, a či sa požadované informácie týkajú emisií v životnom prostredí. …“

31 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 stanovuje:

„Cieľom tohto nariadenia je prispievať k vykonávaniu záväzkov vyplývajúcich z [‚Aarhuského dohovoru‘] stanovovaním pravidiel na uplatňovanie ustanovení dohovoru na inštitúcie a orgány Spoločenstva, najmä:

a) zaručením práva na prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktoré dostávajú, vypracúvajú a majú inštitúcie alebo orgány Spoločenstva, a stanovením základných podmienok a praktických postupov na výkon tohto práva;

…“

32 Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 uvádza:

„Na účely tohto nariadenia:

…

d) ‚informácie o životnom prostredí‘ sú akékoľvek informácie v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej forme o:

i) stave prvkov životného prostredia, ako je vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prírodné prostredie vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí, biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov a o interakcii medzi týmito prvkami;

ii) faktoroch, ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia uvedené v bode i);

iii) opatreniach (vrátane administratívnych), ako sú politiky, legislatíva, plány, programy, environmentálne dohody a činnosti, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť prvky a faktory uvedené v bodoch i) a ii), ako aj opatrenia alebo činnosti určené na ochranu týchto prvkov;

…

vi) stave zdravia a bezpečnosti ľudí vrátane prípadnej kontaminácie potravinového reťazca, o podmienkach ľudského života, kultúrnych lokalít a o stavbách, pokiaľ majú alebo môžu byť dotknuté prvkami životného prostredia uvedenými v bode i) alebo prostredníctvom týchto prvkov niektoré z faktorov alebo opatrení uvedených v bodoch ii) a iii);

…“

33 Článok 3 prvý odsek nariadenia č. 1367/2006, uvedený v hlave II tohto nariadenia nazvanej „Prístup k informáciám o životnom prostredí“, stanovuje:

„Nariadenie [č. 1049/2001] sa uplatňuje na akúkoľvek žiadosť žiadateľa o prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré uchovávajú inštitúcie alebo orgány Spoločenstva bez diskriminácie na základe občianstva, štátnej príslušnosti alebo bydliska a v prípade právnickej osoby bez diskriminácie na základe sídla alebo skutočného miesta výkonu jej činností.“

34 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 znie:

„Pokiaľ ide o článok 4 ods. 2 prvú a tretiu zarážku nariadenia [č. 1049/2001], s výnimkou vyšetrovaní, najmä tých, ktoré sa týkajú možného porušenia práva Spoločenstva, sa ukazuje, že ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, existuje prevažujúci verejný záujem o zverejnenie. Pokiaľ ide o iné výnimky ustanovené v článku 4 nariadenia [č. 1049/2001], dôvody zamietnutia sa vykladajú reštriktívne, berúc do úvahy verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie a skutočnosť, že požadované informácie sa týkajú emisií do životného prostredia.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

35 E-mailom z 1. decembra 2010 The International Chemical Secretariat (ďalej len „ChemSec“) podala na Európsku chemickú agentúru (ECHA) na základe nariadení č. 1049/2001 a 1367/2006, ako aj článku 118 nariadenia REACH prvú žiadosť o prístup k trom osobitným kategóriám informácií týkajúcim sa 356 chemických látok, a to konkrétne:

„1. meno(á) alebo názov(y) výrobcu(ov)/dovozcu(ov) spolu s kontaktnými údajmi;

2. presné množstvá látok vyrobených alebo uvedených na trh;

3. celkové hmotnostné pásmo (t. j. od 1 do 10 ton, od 10 do 100 ton, od 100 do 1 000 ton alebo viac ako 1 000 ton), v rámci ktorého sa 356 látok zaregistrovalo, v prípade, ak prístup k informáciám uvedeným v bode 2 nie je možný.“

36 ChemSec v tejto žiadosti uviedla, že nenašla dostatočné informácie o predmetných 356 látkach. ChemSec ďalej dodala:

„Podľa článku 77 ods. 2 bodu e) nariadenia REACH je ECHA povinná poskytnúť na požiadanie informácie nezahrnuté v jej dostupných databázach v súlade s článkom 118. V dôsledku toho musia byť všetky informácie, ktoré ECHA nerozšírila, zatiaľ nerozšírila, alebo nemá v úmysle šíriť, na požiadanie sprístupnené podľa nariadení č. 1049/2001 a 1367/2006.“

37 Listom z 22. decembra 2010 ECHA odpovedala ChemSec takto:

„… Čo sa týka vášho bodu 1, zverejnenie informácií o výrobcovi/dovozcovi by podľa článku 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH a článku 4 ods. 3 [*sic*, v skutočnosti článku 4 ods. 2] nariadenia č. 1049/2001 odhalilo informácie o väzbách medzi výrobcom/dovozcom a následnými užívateľmi, čím by došlo k porušeniu ochrany obchodného záujmu. Okrem toho skutočnosť, že výrobca alebo dovozca vykonal registráciu, je pre trh cennou informáciou. Táto informácia môže zvýšiť transparentnosť trhu a umožniť subjektom prispôsobiť svoje správanie stavu svojich konkurentov. Nezverejnenie informácií jednotlivých subjektov teda zodpovedá všeobecnému záujmu. Prevažujúci verejný záujem na zverejnení týchto informácií nie je možné preukázať a nebol uvedený nijaký naliehavý zásah, ktorý by mohol viesť

k zverejneniu týchto informácií podľa článku 118 ods. 2 posledného pododseku nariadenia REACH. Z tohto dôvodu nie je možné zverejniť tieto informácie, keďže sa uplatňuje výnimka z nariadenia č. 1049/2001.

Čo sa týka vášho bodu 2, dovoľujeme si vás upozorniť, že podľa článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH sa informácie o presných množstvách považujú za informácie, ktoré v zásade porušujú ochranu obchodných záujmov. Rovnako ako v predchádzajúcom bode sa článok 4 ods. 3 [*sic*, v skutočnosti článok 4 ods. 2] nariadenia č. 1049/2001 uplatňuje v rozsahu, v akom by zverejnenie týchto informácií skutočne porušilo ochranu obchodného záujmu, a nevidíme nijaký dôvod, ktorý by nám umožnil dospieť k odlišnému záveru alebo odchýliť sa od právnej domnienky. Okrem toho nie je možné preukázať nijaký prevažujúci verejný záujem vyžadujúci vyvodenie odlišného záveru. Navyše rovnako ako v predchádzajúcom bode sa nevyžaduje nijaký naliehavý zásah v zmysle článku 118 ods. 2 posledného pododseku nariadenia REACH. Z tohto dôvodu nie je možné zverejniť tieto informácie, keďže sa uplatňuje výnimka z nariadenia č. 1049/2001.

Pokiaľ ide o váš bod 3, dovoľujeme si vás upozorniť, že ECHA uverejnila na svojej internetovej stránke… zoznam zavedených látok. Tento zoznam vám umožňuje overiť si, ktoré z dotknutých látok boli zaregistrované a ktoré neboli [zaregistrované]. V prípade látok, ktoré ste uviedli na svojom zozname, je ľahko možné overiť si, že väčšina týchto látok nebola (zatiaľ) zaregistrovaná. Z tohto dôvodu ECHA v súčasnosti nemá informácie, ktoré požadujete a vašej žiadosti v tejto súvislosti nie je možné vyhovieť.

…

ECHA robí všetko pre to, aby na svojej internetovej stránke čo najskôr uvádzala aj informácie o hmotnostných pásmach. Technická realizácia uverejňovania týchto informácií je však stále vo vývoji, takže vás žiadame o pochopenie, že ešte potrvá istý čas, kým budú tieto informácie po spracovaní dokumentácie postupne doplnené…“

38 Listom z 21. januára 2011 ChemSec podala opakovanú žiadosť na ECHA s požiadavkou, aby prehodnotila jej „zamietnutie žiadosti z 1. decembra 2010 o prístup k dokumentom týkajúcim sa životného prostredia“. Túto opakovanú žiadosť podpísala na základe spoločného záujmu aj ClientEarth, ktorá nebola účastníčkou prvej žiadosti. Poznámka pod čiarou 1 tohto listu znie takto:

„Hoci ClientEarth nebola účastníčkou prvej žiadosti, pripája sa k opakovanej žiadosti ChemSec na základe spoločného záujmu na získaní prístupu k požadovaným dokumentom. V prípade, ak by ECHA požadovala, aby ClientEarth predložila samostatnú žiadosť o prístup k tým istým dokumentom, zdvorilo žiadame, aby sa táto žiadosť považovala v prípade ChemSec za opakovanú žiadosť v zmysle článku 8 nariadenia č. 1049/2001 s požiadavkou, aby ECHA preskúmala zamietnutie jej žiadosti z 1. decembra 2010 vo forme a spôsobom predpísaným v uvedenom článku.“

39 ClientEarth a ChemSec (ďalej spoločne len „žalobkyne“) v bodoch 4 až 6 ich opakovanej žiadosti tvrdili, že dokumenty, ktorých zverejnenie žiadajú, predstavujú informácie o životnom prostredí, takže sa uplatňuje Aarhuský dohovor a nariadenie č. 1367/2006.

40 Ďalej v bodoch 7 až 13 ich opakovanej žiadosti pripomenuli, že na mená alebo názvy osôb registrujúcich látky sa nevzťahuje výnimka z práva na prístup k dokumentom. Uviedli predovšetkým, že článok 119 ods. 2 nariadenia REACH stanovuje šírenie všetkých informácií uvedených v karte bezpečnostných údajov, okrem tých, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o dôverné zaobchádzanie podľa článku 10 písm. a) bodu xi) nariadenia REACH, a ECHA je teda povinná uverejniť mená alebo názvy registrujúcich na svojej internetovej stránke. Tvrdenie ECHA, že existuje všeobecný záujme na nezverejnení informácií jednotlivých subjektov, je z tohto dôvodu nesprávne. Žalobkyne okrem toho tvrdili, že v rozsahu, v akom článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana obchodných záujmov,

ECHA je povinná vykonať individuálnu analýzu jednotlivo podľa prípadu, pričom táto analýza sa navyše môže týkať len tých registrujúcich, ktorí požiadali o neuverejnenie svojho mena alebo názvu na internetovej stránke ECHA. Bolo by totiž nelogické konštatovať existenciu všeobecného záujmu na nezverejnení, keby bolo meno alebo názov v konečnom dôsledku uverejnené na internete. Žalobkyne v bodoch 15 a 19 opakovanej žiadosti spresnili, že ECHA je v prípade potreby povinná kontaktovať spoločnosti, ktoré podali žiadosť o dôverné zaobchádzanie s ich názvom, s cieľom posúdiť existenciu prípadného prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 a uviedli, že vzhľadom na to, že požadované informácie sú informáciami o životnom prostredí, akákoľvek výnimka z práva na prístup k nim sa musí v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 vykladať reštriktívne.

41 Pokiaľ ide o bod 2 žiadosti o informácie, žalobkyne v bodoch 21 až 24 opakovanej žiadosti pripomenuli, že hoci článok 118 ods. 2 nariadenia REACH predstavuje domnienku v prospech nezverejnenia presných množstiev, ECHA musí preskúmať, či zverejnenie informácií v konkrétnom prípade poškodzuje, alebo dokonca ohrozuje dotknuté obchodné záujmy a či existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení. ECHA však nevysvetlila, ako by zverejnenie ohrozilo ochranu obchodných záujmov, ani nepreukázala neexistenciu prevažujúceho verejného záujmu na zverejnení.

42 Pokiaľ ide o bod 3 žiadosti o informácie, žalobkyne v bodoch 25 až 28 opakovanej žiadosti zdôraznili, že ECHA je povinná povoliť prístup k požadovaným dokumentom v lehote stanovenej v článku 7 nariadenia č. 1049/2001, t. j. do pätnástich pracovných dní, ak nedôjde k jej predĺženiu, a je neprípustné nechať ich čakať do doby, kým nebudú informácie o celkových hmotnostných pásmach dostupné na internetovej stránke ECHA.

43 Žalobkyne ďalej v bodoch 29 až 33 opakovanej žiadosti uviedli, že existuje prevažujúci záujem na zverejnení požadovaných informácií. Spresnili, že tieto informácie sa v skutočnosti týkajú 311 karcinogénnych, mutagénnych alebo toxických látok pre reprodukciu (CMR), 17 perzistentných, bioakumulatívnych a toxických látok alebo veľmi perzistentných a veľmi bioakumulatívnych látok (PBT a vPvB) a 28 látok vzbudzujúcich rovnakú úroveň obáv a tieto informácie musia byť dostupné pre dotknutých občanov a organizácie. Navyše informácia o presnom množstve, v akom je látka uvedená na trh, je informácia, ktorá sa týka emisií do životného prostredia. V súlade s článkom 6 nariadenia č. 1367/2006 teda existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení tejto informácie.

44 Žalobkyne napokon požiadali ECHA, aby prehodnotila prvú žiadosť a po individuálnom posúdení špecifických látok povolila plný prístup k požadovaným informáciám, s výnimkou prípadov, v ktorých sa uplatňujú výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

45 V liste z 8. februára 2011, ktorého predmet mal názov „Oznámenie o predĺžení stanovenej lehoty vo veci vašej opakovanej žiadosti o prístup k dokumentom“ a ktorý bol adresovaný len ChemSec, ECHA predovšetkým uviedla:

„V súlade s článkom 8 ods. 2 [nariadenia č. 1049/2001] ECHA môže vo výnimočných prípadoch predĺžiť lehotu na odpoveď o 15 pracovných dní. Vzhľadom na to, že vaša žiadosť sa týka veľmi veľkého počtu dokumentov predložených v rámci registrácie podľa nariadenia REACH k jednotlivým látkam uvedeným vo vašej žiadosti a predstavuje pre agentúru značné pracovné zaťaženie, vaša žiadosť vyžaduje dodatočnú lehotu na spracovanie. Z tohto dôvodu som sa rozhodol predĺžiť pôvodnú lehotu o 15 pracovných dní.“

46 Listom zo 4. marca 2011 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého predmet má názov „Opakovaná žiadosť o preskúmanie rozhodnutia týkajúceho sa prístupu verejnosti k dokumentom“, ECHA potvrdila svoje predchádzajúce zamietnutia. Tento list bol adresovaný ChemSec a obsahoval poznámku „Cc: Vito Buonsante, Client Earth“.

47 ECHA predovšetkým pripomenula, že žiadosť sa týka informácií predložených výrobcami, dovozcami alebo výhradnými zástupcami v rámci procesu registrácie podľa nariadenia REACH a tieto informácie sú uvedené v jej databázach. Pripomenula tiež, že každý výrobca, dovozca alebo výhradný dovozca predložil technickú dokumentáciu ku každej chemickej látke, v dôsledku čoho existuje viacero dokumentácií ku každej látku, pričom ECHA vykladá žiadosť v tom zmysle, že smeruje k získaniu prístupu k všetkým týmto technickým dokumentáciám týkajúcim sa 356 predmetných látok (ak boli tieto látky zaregistrované v ECHA).

48 Pokiaľ ide o bod 1 žiadosti, ECHA dospela k záveru, že musí potvrdiť pôvodné rozhodnutie, ktorým zamietla prístup k požadovaným dokumentom. V bode 1 písm. a) napadnutého rozhodnutia predovšetkým uviedla, že „zverejnenie informácií o výrobcovi/dovozcovi registrovaných látok vedie k vážnemu riziku odhalenia informácií o väzbách medzi výrobcami alebo dovozcami a následnými užívateľmi a podľa článku 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH môže teda porušiť ochranu obchodných záujmov“. ECHA sa v tejto súvislosti odvolala na „ďalšie odôvodnenia tejto domnienky uvedené v pôvodnom rozhodnutí… z 22. decembra 2010“.

49 ECHA však vzala na vedomie pripomienku žalobkýň, podľa ktorej „môže chýbať všeobecný záujem na chápaní týchto informácií za každých okolnosti [ako] dôverných a môže byť vhodné rozhodnúť o každom prípade jednotlivo po konzultácii s vlastníkmi všetkých technických dokumentácií“. ECHA sa domnievala, že „bez toho, aby bola dotknutá odpoveď na túto otázku, prístup k požadovaným informáciám nemožno napriek všetkému udeliť, lebo [ECHA] spoločne s Komisiou a členskými štátmi [práve preskúmava] postup spojený so zverejňovaním informácií o látkach podľa článku 119 ods. 2 nariadenia REACH“.

50 ECHA spresnila, že preskúmanie sa týka najmä šírenia informácií o totožnosti výrobcu, dovozcu alebo distribútora v rozsahu, v akom sú tieto informácie dostupné v databáze ECHA. ECHA dodala, že ak sa v prípade niektorých kategórií látok rozhodne v budúcnosti zverejňovať totožnosť uvedených osôb, bude musieť upraviť svoje postupy a svoj informačný systém a najmä zaviesť v prípade existujúcich registrácií možnosť dotknutých osôb podať žiadosť o dôverné zaobchádzanie s údajmi týkajúcimi sa ich totožnosti.

51 ECHA dodala, že „povolenie prístupu k požadovaným informáciám v tomto čase na základe nariadenia (ES) č. 1049/2001 by nielenže viedlo k vzniku mimoriadne vysokého manuálneho pracovného zaťaženia pre agentúru…, ale umožnilo by tiež obchádzať vyhradené postupy stanovené nariadením REACH“ a „predovšetkým by existovalo riziko, že registrujúcim bude odopretý obvyklý opravný prostriedok proti zamietnutiu žiadosti o dôverné zaobchádzanie, ktorý stanovuje nariadenie“. ECHA na základe toho dospela k záveru, že nie je iné riešenie ako uplatniť článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 a zamietnuť prístup v rozsahu, v akom žiadosť súvisí s otázkou, v ktorej nebolo prijaté nijaké rozhodnutie a zverejnenie informácie by vážne narušilo rozhodovací proces ECHA, a pokiaľ ide o bezprostredné rozhodnutie o budúcom prístupe agentúry, jej zverejnenie nie je odôvodnené nijakým prevažujúcim verejným záujmom. ECHA okrem toho zdôraznila, že je povinná zabezpečiť, aby sa so všetkými registrujúcimi zaobchádzalo rovnako a aby mali všetci rovnaké možnosti ochrany svojich oprávnených záujmov.

52 ECHA ďalej poznamenala, že vzhľadom na počet technických dokumentácií ku každej látke musí zohľadniť aspekty proporcionality, ak dospeje k záveru, že totožnosť výrobcu alebo dovozcu nie je súčasťou informácií uvedených v článku 119 ods. 2 nariadenia REACH. Spresnila, že potreba vykonania individuálnej analýzy vrátane konzultácie s tretími osobami v každom jednotlivom prípade žiadosti o prístup k týmto technickým dokumentáciám by mohla ohroziť jej schopnosť plniť svoje úlohy v niektorých oblastiach a v dôsledku toho si musí vyhradiť právo neformálne sa poradiť so žiadateľmi s cieľom nájsť vhodné riešenie v súlade s článkom 6 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

53 Pokiaľ ide o bod 2 žiadosti, ECHA s odkazom na článkom 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH uviedla v bode 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia, že sa „rozhodla zachovať pôvodné rozhodnutie, keďže zverejnenie presného množstva látok, ktoré sú predmetom žiadosti, by porušilo obchodný záujem dotknutých registrujúcich osôb“ a „informácia o presnom množstve by odhalila trhový podiel spoločností v porovnaní s ich konkurentmi.“ ECHA navyše uviedla, že uverejnenie tejto informácie by mohlo mať vplyv v oblasti práva hospodárskej súťaže.

54 ECHA tiež uviedla, že nezistila nijaký prevažujúci verejný záujem, ktorý by odôvodňoval zverejnenie. V tejto súvislosti vzala na vedomie, že žiadosť je odôvodnená úmyslom podporovať regulačný prístup k chemickým látkam, ktoré možno identifikovať ako látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy. Normotvorca však nariadením REACH poskytol nástroje umožňujúce identifikovať a riadiť riziko plynúce z takýchto látok, hlavne postup autorizácie, ktorý stanovuje rozsiahle konzultácie s verejnosťou.

55 Pokiaľ ide o bod 3 žiadosti, ECHA v bode 1 písm. c) napadnutého rozhodnutia potvrdila, že „požadovaný dokument sa nenachádza v [jej] databázach ani v [jej] dokumentácii“.

56 ECHA zdôraznila, že nariadenie č. 1049/2001 neukladá povinnosť vytvárať dokumenty na účely odpovedí na žiadosti o prístup k dokumentom. Aby však mohla odovzdať ChemSec takýto dokument, musela by zhromaždiť informácie uvedené vo všetkých dokumentáciách k registrácii a vypočítať celkové hmotnostné pásma dotknutých látok (ak boli žiadosti o registráciu skutočne predložené pre všetky tieto látky). Spresnila, že to isté platí aj pre prístup k presnému kumulatívnemu hmotnostnému pásmu každej látky uvedenej v zozname, ak by sa žiadosť mala vykladať týmto spôsobom.

57 ECHA však doplnila, že zabezpečila zozbieranie poskytnutých informácií o hmotnostných pásmach na základe jednotlivých dokumentácií k látkam uvedeným v žiadosti. K svojmu listu pripojila tabuľku s týmito informáciami, pričom spresnila, že „metodika použitá na stanovenie celkového hmotnostného pásma [sa…] vypracúva“ a „ECHA teda nemôže zaručiť správnosť uvedených manuálne vygenerovaných informácií“.

58 Dňa 3. mája 2011 výkonný riaditeľ ECHA rozhodol na základe stanoviska správnej rady ECHA z 24. marca 2011 rozšíriť v praxi postup šírenia údajov na internete o mená alebo názvy registrujúcich. Toto rozšírenie postupu šírenia údajov viedlo k stanovisku právnej služby Európskej komisie z 21. decembra 2010, podľa ktorého je totožnosť registrujúceho súčasťou informácií, ktoré je ECHA povinná šíriť podľa článku 119 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH tak, ako sú uvedené v karte bezpečnostných údajov, pokiaľ nebola podaná platná žiadosť o dôverné zaobchádzanie podľa článku 10 písm. a) bodu xi) nariadenia REACH.

59 ECHA v tlačovej správe uverejnenej 18. apríla 2012 na svojej internetovej stránke informovala, že prijala rozhodnutie o metodike používanej na výpočet „celkových hmotnostných pásiem“ a oznámila, že tieto údaje uverejní v júni 2012. Dňa 25. júla 2012 bola na internetovej stránke ECHA uverejnená oprava tejto tlačovej správy na účely opravy chyby v metóde výpočtu.

60 V júni 2012 ECHA v súlade s článkom 119 ods. 2 písm. b) nariadenia REACH uverejnila na svojej internetovej stránke celkové súhrnné hmotnostné pásmo, v rámci ktorého sa každá látka zaregistrovala, s výnimkou množstiev, u ktorých bola podaná žiadosť o dôverné zaobchádzanie.

61 V júli 2012 ECHA uverejnila verziu 2.0 príručky predkladania údajov, ktorej časť 15 nazvaná „Šírenie“ vysvetľovala predovšetkým metodiku uverejňovania mien alebo názvov a adries registrujúcich osôb. V júli 2012 bola na internetovej stránke ECHA uverejnená aj verzia 2.0 časti 16 tejto príručky, nazvanej „Žiadosti o dôverné zaobchádzanie: Ako predkladať žiadosti o dôverné zaobchádzanie a koncipovať odôvodnenia žiadostí o dôverné zaobchádzanie v súlade s článkom 119 ods. 2 [nariadenia REACH]“,

ktorá sa zaoberala najmä „zmenami vyplývajúcimi z dodatočných údajov pre žiadosti o dôverné zaobchádzanie podľa článku 119 ods. 2 [písm.] d) [nariadenia REACH], ktorý sa vzťahuje na ‚iné informácie uvedené v karte bezpečnostných údajov'".

62 V tlačovej správe z 28. novembra 2012 ECHA po revíziách svojho informačného systému oznámila, že práve spustila šírenie mien alebo názvov registrujúcich osôb na svojej internetovej stránke. ECHA však spresnila, že mená a názvy, v prípade ktorých vyhovela žiadosti o dôverné zaobchádzanie, boli vyňaté zo šírenia.

Konanie a návrhy účastníkov konania

63 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. mája 2011 podali žalobkyne túto žalobu.

64 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 3. augusta 2011 vzniesla ECHA námietku neprípustnosti podľa článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991. Žalobkyne predložili svoje pripomienky k tejto námietke 28. septembra 2011. Uznesením Všeobecného súdu z 13. decembra 2011 bolo konanie o námietke spojené s konaním vo veci samej, pričom nebolo prijaté rozhodnutie o trovách konania.

65 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 9. augusta 2011 podali Komisia a European Chemical Industry Council (Cefic) návrhy na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov ECHA.

66 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. augusta 2011 podalo Dánske kráľovstvo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobkýň.

67 Uzneseniami z 8. februára 2012 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhom Komisie a Dánskeho kráľovstva na vstup vedľajšieho účastníka do konania a uznesením z 18. októbra 2012 vyhovel aj návrhu Cefic na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

68 Komisia a Cefic predložili svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 22. marca a 20. decembra 2012.

69 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. marca 2012 Dánske kráľovstvo požiadalo o späťvzatie svojho návrhu na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka.

70 Uznesením z 22. mája 2012 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadosti Dánskeho kráľovstva o späťvzatie a uložil mu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

71 Zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, pričom sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

72 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Všeobecný súd (druhá komora) položil účastníkom konania písomnú otázku, na ktorú účastníci konania odpovedali v stanovenej lehote.

73 Všeobecný súd na základe správy sudcu spravodajcu rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

74 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 30. januára 2015.

75 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol námietku neprípustnosti,

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ECHA na náhradu trov konania, vrátane trov každého vedľajšieho účastníka konania.

76 ECHA navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu vo veci samej za neprípustnú,

— subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

77 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu ako nedôvodnú v rozsahu, v akom sa týka dôvodu uvedeného žalobkyňami, podľa ktorého sa článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 neuplatňuje na informácie o životnom prostredí.

78 Cefic navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu o neplatnosť podanú žalobkyňami,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

79 Žalobkyne v odpovedi na otázku Všeobecného súdu spresnili, že rovnako ako vo svojich návrhoch uvedených v replike nezachovávajú svoje návrhy smerujúce ku konštatovaniu, že ECHA porušila Aarhuský dohovor, nariadenie č. 1367/2006 a nariadenie č. 1049/2001. Okrem toho žalobkyne späťvzali svoj tretí žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa zakladal na porušení článku 4 ods. 2 Aarhuského dohovoru, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

Právny stav

A – *O prípustnosti*

1. *O námietke neprípustnosti*

80 ECHA vo svojej námietke neprípustnosti v podstate tvrdí, že žaloba je neprípustná, pokiaľ ide o ClientEarth, z dôvodu, že nebola účastníčkou prvej žiadosti o prístup k dokumentom a napadnuté rozhodnutie jej nebolo určené, a pokiaľ ide o ChemSec, z dôvodu, že žaloba nebola v jej mene podpísaná jej advokátom, takže nie je pred Všeobecným súdom zastúpená advokátom.

81 V prvom rade treba preskúmať druhú výhradu námietky neprípustnosti, ktorú ECHA vzniesla proti ChemSec.

82 ECHA tvrdí, že ChemSec nie je zastúpená advokátom v zmysle článku 19 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, a teda nie je účastníkom návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že žaloba nebola v jej mene podpísaná jej advokátom. Advokát podpísal žalobu len v mene ClientEarth a pred podpisom uviedol zmienku „podané spoločnosťou ClientEarth prostredníctvom Pierra Kircha, advokáta“ a pod tým zmienku „za ClientEarth“, čím obmedzil svoje zastupovanie len na túto spoločnosť.

83 ECHA okrem toho tvrdí, že zoznam dôkazov predložených na podporu žaloby vo veci samej je podpísaný advokátom „v mene ClientEarth“ bez odkazu na ChemSec.

84 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 43 ods. 1 prvého pododseku rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 originál každého podania musí byť podpísaný splnomocneným zástupcom alebo advokátom účastníka konania.

85 V tejto súvislosti treba najskôr uviesť, že žalobu o neplatnosť spísal advokát v mene tak ClientEarth, ako aj ChemSec, ako vyplýva zo strany 1 žaloby.

86 Okrem toho na stranách 2 a 3 tejto žiadosti sú uvedené informácie týkajúce sa oboch žalobkýň, najmä ich adresy a telefónne čísla, ako aj zmienka, že advokát zastupuje obe žalobkyne.

87 ECHA ďalej vôbec nenamieta, že žaloba obsahuje originál vlastnoručného podpisu advokáta.

88 Napokon treba konštatovať, že každá žalobkyňa riadne udelila plnú moc na zastupovanie advokátovi, ktorý žalobu podpísal.

89 Z toho vyplýva, že žaloba je v súlade tak s článkom 43 ods. 1 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, keďže je opatrená vlastnoručným podpisom advokáta dotknutých účastníkov konania, ako aj s článkom 44 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku, keďže obsahuje mená a adresy žalobkýň, ako aj označenie účastníka konania, proti ktorému žaloba smeruje.

90 Tento záver nemožno vyvrátiť skutočnosťou, že na poslednej strane žaloby je uvedená zmienka „podané spoločnosťou ClientEarth prostredníctvom Pierra Kircha, advokáta“ a za ňou podpis advokáta a pod tým zmienka „za ClientEarth“ bez menovitého uvedenia ChemSec.

91 Z nijakého ustanovenia práva Únie nevyplýva, že takéto zmienky sú povinné a advokát musí na poslednej strane žaloby špecifikovať po uvedení vlastnoručného podpisu dotknutých navrhovateľov.

92 Vzhľadom na konštatovania uvedené v bodoch 84 až 88 vyššie nemožno ani tvrdiť, že samotná zmienka ClientEarth pred a za podpisom advokáta predstavuje obmedzenie jeho zastupovania pred Všeobecným súdom len na túto žalobkyňu.

93 V rozsahu, v akom ECHA pripomína, že z rozsudku Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007, Parlament/Eistrup (T-223/06 P, Zb. s. II-1581) vyplýva, že uvedenie vlastnoručného podpisu advokáta sa považuje za podstatnú formálnu náležitosť, ktorú treba uplatňovať prísne a ktorej nedodržanie spôsobuje neprípustnosť žaloby, stačí konštatovať, že citovaný rozsudok Parlament/Eistrup sa týkal situácie, v akej originál žaloby neobsahoval práve vlastnoručný podpis advokáta, keďže bol opatrený len odtlačkom pečiatky jeho podpisu. Riešenie, ktoré Súd prvého stupňa prijal v tejto veci, teda nemožno uplatniť v prejednávanej veci, v ktorej podpis advokáta na origináli žaloby nechýba.

94 Okrem toho vzhľadom na to, že žalobu podpísal advokát účastníkov konania, tvrdenie ECHA, podľa ktorého skutočnosť, že plná moc na zastupovanie je uvedená v žalobe, nekompenzuje chýbajúci podpis advokáta účastníkov konania, treba zamietnuť ako neúčinné.

95 Z toho vyplýva, že uvedením zmienky na prvej strane žaloby, podľa ktorej bola táto žaloba podaná v mene oboch žalobkýň, uvedením informácií týkajúcich sa žalobkýň na stranách 2 a 3 žaloby, vlastnoručným podpisom advokáta na poslednej strane žaloby a predložením dvoch splnomocnení, ktoré každá žalobkyňa vystavila v prospech toho istého advokáta, boli dodržané požiadavky článku 43 ods. 1 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.

96 Pokiaľ ide o ChemSec, námietku neprípustnosti treba teda zamietnuť.

97 Po druhé, pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu ClientEarth, treba pripomenúť, že žalobkyne podali jednu a tú istú žalobu. Podľa už ustálenej judikatúry, pokiaľ ide o jednu a tú istú žalobu a ak aspoň jeden zo žalobcov má aktívnu legitimáciu, nie je už potrebné skúmať aktívnu legitimáciu ostatných žalobcov, iba

ak by šlo o dôvody založené na hospodárnosti konania (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, bod 31; z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, Zb. s. I-4727, body 36 až 38, a rozsudok Všeobecného súdu z 11. decembra 2013, Cisco Systems a Messagenet/Komisia, T-79/12, Zb., bod 40).

98 Aj keby v tejto veci zo samostatného preskúmania prípustnosti žaloby spoločnosti ClientEarth vyplývalo, že táto spoločnosť nemá aktívnu legitimáciu, Všeobecný súd musí preskúmať žalobu ako celok. Neexistuje teda žiadny dôvod hospodárnosti konania, na základe ktorého by sa mal Všeobecný súd odkloniť od uvedenej judikatúry (pozri v tomto zmysle rozsudok Cisco Systems a Messagenet/Komisia, už citovaný v bode 97 vyššie, bod 40).

99 Z toho vyplýva, že námietku neprípustnosti treba zamietnuť v celom rozsahu.

2. *O námietke neprípustnosti založenej na neprípustnosti predmetu žaloby*

100 ECHA tvrdí, že prejednávaná vec sa týka osobitnej žiadosti o informácie a nie žiadosti o prístup k dokumentom alebo informáciám o životnom prostredí. Predmetná žiadosť nepredstavovala platnú žiadosť podanú v zmysle nariadenia č. 1049/2001, takže bola neprípustná, a podľa uvedeného nariadenia ECHA na ňu teda nemusela odpovedať. Nemôže byť teda predmetom žaloby o neplatnosť.

101 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry výlučne opatrenia majúce záväzné právne účinky, ktoré by sa mohli dotýkať záujmov tretích osôb a podstatne meniť ich právne postavenie, sú aktmi, proti ktorým možno podať žalobu o neplatnosť (pozri uznesenie Všeobecného súdu z 12. februára 2010, Komisia/CdT, T-456/07, Zb. s. II-183, bod 52, a tam citovanú judikatúru).

102 Navyše sa treba pridŕžať podstaty opatrenia, ktorého zrušenie sa požaduje, na určenie toho, či môže byť predmetom žaloby o neplatnosť, pričom forma, v ktorej bolo toto opatrenie vydané, je v tomto ohľade v zásade bezvýznamná (pozri uznesenie Komisia/CdT, už citované v bode 101 vyššie, bod 53, a tam citovanú judikatúru).

103 Písomné prejavenie názoru alebo samotné vyjadrenie úmyslu nemôže predstavovať rozhodnutie takej povahy, aby bolo predmetom žaloby o neplatnosť, keďže nemôže vyvolať právne účinky alebo k vyvolaniu takých účinkov nesmeruje (pozri uznesenie Komisia/CdT, už citované v bode 101 vyššie, bod 55, a tam citovanú judikatúru).

104 Okrem toho súdy vo veci žalôb o neplatnosť podaných fyzickými alebo právnickými osobami rozhodli, že každý list zaslaný ako odpoveď na žiadosť prednesenú jeho príjemcom nepredstavuje nevyhnutne rozhodnutie otvárajúce tomuto príjemcovi cestu k žalobe o neplatnosť (pozri uznesenie Komisia/CdT, už citované v bode 101 vyššie, bod 56, a tam citovanú judikatúru).

105 Pokiaľ však ide o právo na prístup k dokumentom inštitúcií, treba pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 1 a 3 nariadenia č. 1049/2001, ktorý predstavuje osobitný prejav zásady súdnej ochrany, akékoľvek zamietnutie prístupu k dokumentom, ktoré sa požadujú od správneho orgánu, môže byť predmetom uplatňovania práv súdnou cestou. To platí aj bez ohľadu na to, aký bol dôvod na zamietnutie tohto prístupu (rozsudok Súdneho dvora z 2. októbra 2014, Strack/Komisia, C-127/13 P, bod 39).

106 Pokiaľ ide o právo dotknutých osôb podať žalobu, nie je teda rozhodujúce, či sa tvrdí, že prístup k dokumentu treba zamietnuť z dôvodov uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 alebo z dôvodu, že požadovaný dokument neexistuje. Akékoľvek iné riešenie by bránilo vykonať preskúmanie prináležiace súdu Únie, pokiaľ ide o dôvodnosť rozhodnutia o zamietnutí prístupu k dokumentom inštitúcií, pretože by príslušnej inštitúcii stačilo, aby s cieľom vyhnúť sa akémukoľvek súdnemu preskúmaniu tvrdila, že dokument neexistuje. Treba teda konštatovať, že neexistencia

dokumentu, ku ktorému sa požaduje prístup, alebo okolnosť, že ho dotknutá inštitúcia nemá k dispozícii, nespôsobujú neuplatniteľnosť nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Strack/Komisia, už citovaný v bode 105 vyššie, body 40 a 41).

107 Treba uviesť, že zamietnutie opakovanej žiadosti môže byť v zásade predmetom žaloby o neplatnosť. Navyše bod 1 napadnutého rozhodnutia je nazvaný „Rozhodnutia týkajúce sa vašej opakovanej žiadosti“ a ECHA tak v súlade s ustanoveniami článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 informovala ChemSec v bode 3 napadnutého rozhodnutia o možnosti podať žalobu podľa článku 263 ZFEÚ.

108 Tvrdenie ECHA, že neprípustná žaloba nemôže podliehať uplatneniu nariadenia č. 1049/2001, a teda právomoci Všeobecného súdu, nemožno prijať.

109 Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 104 vyššie, každá odpoveď na všeobecnú žiadosť o informácie bezpochyby nepredstavuje nevyhnutne rozhodnutie otvárajúce cestu k žalobe o neplatnosť.

110 Žalobkyne však žiadali o jasne definované informácie týkajúce sa zoznamu špecifických látok, ktorými ECHA podľa nich disponuje. ECHA sa vo svojej odpovedi neobmedzila na zaslanie jednoduchých všeobecných informácií, ale prijala rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o informácie. Nezávisle od toho, či bola ECHA povinná umožniť prístup k uvedeným informáciám alebo nie, najmä podľa nariadenia č. 1049/2001, faktom zostáva, že ide o negatívne rozhodnutie, ktoré má vyvolať právne účinky, a teda ho možno napadnúť žalobou.

111 Z toho vyplýva, že ECHA nemôže tvrdiť, že jej odpoveď na opakovanú žiadosť žalobkýň o potvrdenie informácie nie je aktom, proti ktorému možno podať žalobu o neplatnosť, takže námietku neprípustnosti treba zamietnuť.

B – *O zachovaní predmetu sporu v súvislosti so žiadosťou o informácie v rozsahu, v akom sa týka mien alebo názvov a kontaktných údajov registrujúcich zverejnených po podaní žaloby*

112 V bode 1 žiadosti o informácie ChemSec žiadala o prístup k informáciám o menách alebo názvoch výrobcu(ov) alebo dovozcu(ov) spolu s kontaktnými údajmi v súvislosti s 356 chemickými látkami (pozri bod 35 vyššie).

113 Keďže ECHA po podaní žaloby zaviedla do praxe nový postup šírenia určitých informácií uvedených v článku 119 nariadenia REACH na internete a v novembri 2012 uverejnila na svojej internetovej stránke časť požadovaných informácií, je potrebné preskúmať, v akom rozsahu majú ešte žalobkyne záujem na konaní proti napadnutému rozhodnutiu, pokiaľ ide o bod 1 žiadosti o informácie.

114 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí žalobcov záujem na konaní týkajúci sa predmetu žaloby existovať v štádiu podania žaloby, inak by bola žaloba neprípustná. Tento predmet sporu musí pretrvávať, rovnako ako záujem na konaní, až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, inak by muselo byť konanie zastavené, čo predpokladá, že výsledok konania môže priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý žalobu podal (rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia, C-362/05 P, Zb. s. I-4333, bod 42, a rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2011, Access Info Europe/Rada, T-233/09, Zb. s. II-1073, bod 33).

115 Ak by však v priebehu konania žalobcov záujem na konaní zanikol, rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci samej by žalobcovi neprinieslo žiaden prospech (rozsudky Wunenburger/Komisia, už citovaný v bode 114 vyššie, bod 43, a Access Info Europe/Rada, už citovaný v bode 114 vyššie, bod 33).

116 V prejednávanej veci z odpovede ECHA na písomnú otázku Všeobecného súdu vyplýva, že uverejnila názvy spoločností v prípade všetkých látok zaregistrovaných do konca novembra 2012, s výnimkou tých, pri ktorých spoločnosti podali žiadosť o dôverné zaobchádzanie. ECHA spresnila, že uverejnenie zahŕňa názov a adresu spoločnosti, avšak s vylúčením akýchkoľvek osobných údajov (ako sú telefónne čísla alebo e-mailové adresy, ktoré by bolo možné spájať so zamestnancami spoločnosti). Pokiaľ ide o dotknuté látky, ECHA uviedla, že 95 registrujúcich požiadalo o nezverejnenie ich totožnosti, takže v prípade 55 týchto látok, ktorých „čísla ES“ sú uvedené v prílohe Q.2 uvedenej odpovede ECHA, nie sú na internetovej stránke ECHA dostupné žiadne názvy a adresy spoločností. Naopak v prípade 6 611 spoločností, ktoré zaregistrovali dotknuté látky, boli informácie uverejnené v celom rozsahu (s výnimkou osobných údajov). Je potrebné spresniť, že údaje týkajúce sa informácií, ktoré boli uverejnené, vyplývajú z výpisu z databázy ECHA z 23. apríla 2014. ECHA na pojednávaní vysvetlila, že počet registrujúcich, ktorých totožnosť je alebo nie je uverejnená, sa neustále mení v závislosti od nových žiadostí o registráciu. Dostupné údaje nie sú teda aktuálne a zodpovedajú len stavu uverejnenia ku dňu 23. apríla 2014.

117 Pokiaľ ide o dotknuté informácie, ktoré sú už verejne prístupné, ECHA vo svojej odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu tvrdí, že žaloba sa stala bezpredmetnou, zatiaľ čo Komisia tvrdí, že žalobkyne nemajú záujem na ďalšom konaní v tejto súvislosti.

118 Žalobkyne v bode 1 svojej odpovede na písomnú otázku Všeobecného súdu uvádzajú, že ECHA im neoznámila všetky mená a názvy, a teda ich žiadosti vyhovela len čiastočne, takže otázka zrušenia rozhodnutia o zamietnutí zostáva v súvislosti s bodom 1 žiadosti o informácie otvorená a musí o nej rozhodnúť Všeobecný súd. Žalobkyne na pojednávaní spresnili, že navrhujú, aby Všeobecný súd rozhodol aj o bode 1 žiadosti o informácie v rozsahu, v akom sa tento bod týka informácií, ktoré už boli medzitým sprístupnené na internetovej stránke ECHA.

119 V tejto súvislosti treba konštatovať, že pokiaľ ide o požadované informácie, ktoré boli zverejnené na internetovej stránke ECHA, spor sa stal bezpredmetným a žalobkyne stratili záujem na konaní, takže konanie treba zastaviť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2004, Turco/Rada, T-84/03, Zb. s. II-4061, body 28 až 30; rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2011, LPN/Komisia, T-29/08, Zb. s. II-6021, bod 57; uznesenia Všeobecného súdu zo 6. septembra 2012, Nickel Institute/Komisia, T-180/10, bod 20; zo 14. januára 2014, Miettinen/Rada, T-303/13, body 17 až 19, a zo 7. mája 2014, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-511/10, bod 20).

120 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o tieto informácie, možno teda žiadosť žalobkýň považovať za žiadosť, ktorej bolo vyhovené. Zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom zamieta prístup k uvedeným informáciám, by im teda neprinieslo žiaden prospech.

121 Z toho vyplýva, že treba zastaviť konanie o návrhu v rozsahu, v akom sa týka mien alebo názvov a kontaktných údajov, ktoré boli zverejnené na internetovej stránke ECHA. Ako však bolo uvedené v bode 116 vyššie, nie je možné presne určiť, v akom rozsahu sú tieto informácie aktuálne dostupné na internete. Keďže ECHA predložila len informácie o stave uverejnenia k 23. aprílu 2014, treba obmedziť zastavenie konania len na údaje uverejnené k tomuto dátumu.

122 Žalobu treba potom preskúmať len v rozsahu, v akom smeruje proti zamietnutiu bodu 1 žiadosti o informácie, pokiaľ ide o údaje neuverejnené k 23. aprílu 2014, ako aj proti zamietnutiu bodov 2 a 3 žiadosti o informácie.

C – O veci samej

123 Žalobkyne uvádzajú na podporu svojej žaloby o neplatnosť päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod, ktorý sa týka rozhodnutia o predĺžení lehoty na odpoveď na opakovanú žiadosť, je založený na porušení článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 4

a 6 nariadenia č. 1049/2001. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

124 Pokiaľ ide o spôsob, ktorým treba tieto žalobné dôvody preskúmať, je potrebné pripomenúť, že prvý žalobný dôvod sa týka bez rozdielu všetkých bodov žiadosti o informácie a možno ho teda skúmať so zreteľom na všetky tieto body, zatiaľ čo ostatné štyri dôvody treba skúmať samostatne z hľadiska každého z troch bodov žiadosti o informácie.

125 Pokiaľ ide o bod 1 žiadosti v rozsahu, v akom sa týka údajov neuverejnených k 23. aprílu 2014, treba spoločne analyzovať štvrtý a piaty žalobný dôvod, z ktorých štvrtý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 a piaty sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

126 Pokiaľ ide o bod 2 žiadosti o informácie, treba spoločne preskúmať štvrtý a piaty žalobný dôvod v rozsahu, v akom štvrtý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a piaty sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001, ako aj tretí žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, a to vzhľadom na prekrývanie sa týchto žalobných dôvodov. Okrem toho v súvislosti s bodom 2 žiadosti o informácie treba preskúmať druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1049/2001.

127 Napokon, pokiaľ ide o bod 3 žiadosti o informácie, je potrebné preskúmať jednak druhý žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, a jednak tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006.

1. *O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a týkajúcom sa bodov 1 až 3 žiadosti o informácie*

128 Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť, keďže rozhodnutie ECHA predĺžiť lehotu na odpoveď na opakovanú žiadosť nespĺňa požiadavky článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

129 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 má dotknutá inštitúcia lehotu 15 pracovných dní, aby odpovedala na opakovanú žiadosť. Odsek 2 tohto článku stanovuje, že „vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, sa lehota ustanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za podmienky, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie“. V súlade s článkom 8 ods. 3 uvedeného nariadenia „ak sa orgánu nepodarí odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, považuje sa to za zápornú odpoveď a podľa príslušných ustanovení Zmluvy o ES má žiadateľ nárok začať súdne konanie proti orgánu a/alebo podať sťažnosť ombudsmanovi“.

130 Z judikatúry vyplýva, že uplynutie lehôt stanovených v článku 8 nariadenia č. 1049/2001 nezbavuje inštitúciu právomoci prijať výslovné rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudky Všeobecného súdu z 19. januára 2010, Co-Frutta/Komisia, T-355/04 a T-446/04, Zb. s. II-1, bod 56, a z 10. decembra 2010, Ryanair/Komisia, T-494/08 až T-500/08 a T-509/08, Zb. s. II-5723, bod 50).

131 V oblasti prístupu k dokumentom normotvorca stanovil dôsledky prekročenia lehoty uvedenej v článku 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001, a to tak, že určil v článku 8 ods. 3 uvedeného nariadenia, že jej nedodržanie zo strany inštitúcie zakladá právo na podanie žaloby na súd (rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný v bode 130 vyššie, bod 58).

132 Prekročenie lehoty na odpoveď na opakovanú žiadosť však nemôže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia o opakovanej žiadosti, ktorá by odôvodňovala jeho zrušenie (pozri v tomto zmysle uznesenie Všeobecného súdu z 27. novembra 2012, Steinberg/Komisia, T-17/10, bod 102).

133 V prejednávanej veci je potrebné uviesť, že ECHA vo svojom liste o predĺžení lehoty z 8. februára 2011 pripomenula obsah žiadosti a tvrdila, že predĺženie lehoty je odôvodnené s ohľadom na skutočnosť, že žiadosť sa týka veľmi veľkého počtu dokumentov predložených v rámci registrácie podľa nariadenia REACH k jednotlivým látkam uvedeným v žiadosti a vyžaduje od ECHA značné pracovné zaťaženie.

134 Žalobkyne sa, zdá sa, domnievajú, že údajná nezákonnosť rozhodnutia o predĺžení lehoty by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

135 Aj za predpokladu, že by bolo rozhodnutie o predlžení lehoty prijaté v rozpore s článkom 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, by však takáto nezrovnalosť nemohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

136 Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 132 vyššie, samotné prekročenie lehoty na odpoveď na opakovanú žiadosť nemôže odôvodniť zrušenie napadnutého rozhodnutia. To isté platí aj v prípade spochybnenia zákonnosti alebo platnosti rozhodnutia o predĺžení lehoty. Neplatnosť rozhodnutia o predĺžení lehoty by totiž umožnila nanajvýš domnievať sa, že lehota na odpoveď na opakovanú žiadosť nebola predĺžená, a teda napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po lehote, čo by však nemalo vplyv na jeho zákonnosť.

137 Okrem toho nijaká skutočnosť neumožňuje dospieť k záveru, že ECHA by prijala odlišné rozhodnutie, keby nerozhodla o predlžení lehoty.

138 Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod je neúčinný.

139 Navyše po prvé v rozsahu, v akom žalobkyne podľa všetkého tvrdia, že odôvodnenie rozhodnutia o predĺžení lehoty (pozri bod 133 vyššie) im neumožnilo určiť, či je toto rozhodnutie postihnuté vadou, stačí konštatovať, že uvedené odôvodnenie je dostatočne podrobné, aby im umožnilo pochopiť dôvody, ktoré viedli ECHA k predĺženiu lehoty, a teda vytvoriť si názor na zákonnosť tohto rozhodnutia.

140 Po druhé, pokiaľ ide o dôvodnosť rozhodnutia o predĺžení lehoty, treba pripomenúť, že ECHA bola predložená žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa troch rôznych kategórií informácií o 356 rôznych látkach. Žiadosť sa teda týkala veľmi veľkého počtu dokumentov a skutočne mohla viesť k mimoriadnemu pracovnému zaťaženiu, takže podmienky na predĺženie lehoty stanovené v článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 boli v prejednávanej veci splnené.

141 Hoci žalobkyne pripúšťajú, že podmienky na predĺženie lehoty „teoreticky existovali“, tvrdia, že predĺženie lehoty nebolo odôvodnené, keďže ECHA sa neporadila s tretími osobami ani individuálne neposudzovala požadované dokumenty.

142 Zdá sa, že žalobkyne v podstate vytýkajú ECHA, že nevyužila predĺženie lehoty na správne preskúmanie opakovanej žiadosti. Toto tvrdenie treba zamietnuť, keďže údajné pochybenia pri preskúmaní opakovanej žiadosti nemôžu spochybniť správne uplatnenie článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Tieto údajné pochybenia by totiž mohli mať vplyv na samotné napadnuté rozhodnutie, ale nie na rozhodnutie o predĺžení lehoty.

143 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod treba zamietnuť.

2. *O štvrtom a piatom žalobnom dôvode, z ktorých štvrtý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 a piaty sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001, v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 1 žiadosti o informácie*

144 V rozsahu, v akom sa bod 1 žiadosti o informácie týka mien alebo názvov a kontaktných údajov registrujúcich, ktoré ešte neboli uverejnené na internete k 23. aprílu 2014, treba spoločne analyzovať štvrtý a piaty žalobný dôvod, ktoré spoločne vychádzajú zo skutočnosti, že ECHA nesprávne uviedla dôvody zamietnutia stanovené jednak v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a jednak v článku 4 ods. 3 uvedeného nariadenia.

145 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ má každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo so sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií Únie pri dodržaní zásad a podmienok stanovených prostredníctvom nariadení v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je, ako sa uvádza v odôvodnení 4 a v článku 1 tohto nariadenia, priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií. Z tohto nariadenia, najmä z jeho odôvodnenia 11 a článku 4, ktorý v tejto súvislosti stanovuje režim výnimiek, tiež vyplýva, že toto právo na prístup podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, Zb., bod 40, a tam citovanú judikatúru).

146 Treba tiež pripomenúť, že výnimky z prístupu k dokumentom je potrebné vykladať a uplatňovať reštriktívnym spôsobom, aby nebolo znemožnené uplatnenie všeobecnej zásady spočívajúcej v poskytnutí verejnosti čo najširšieho možného prístupu k dokumentom, ktorými inštitúcie disponujú (rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05, Zb. s. I-11389, bod 66, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 84).

a) O prvej časti založenej na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001

147 Žalobkyne tvrdia, že ECHA nepreukázala existenciu dostatočne konkrétneho ohrozenia záujmu chráneného článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001. Konkrétne namietajú skutočnosť, že zverejnenie požadovaných informácií by sa mohlo považovať za porušenie ochrany obchodných záujmov dotknutých osôb v súlade s článkom 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH. Žalobkyne najmä pripomínajú, že uverejnenie mien alebo názvov registrujúcich na internetovej stránke ECHA je v rozpore s tvrdením, ktoré ECHA v tejto súvislosti uviedla.

148 V súlade s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení. Okrem toho je potrebné uviesť, že článok 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH v tejto súvislosti spresňuje, že zverejnenie informácií o väzbách medzi výrobcom alebo dovozcom a jeho distribútormi alebo následnými užívateľmi sa za bežných okolností považuje za porušenie ochrany obchodných záujmov dotknutej osoby.

149 ECHA v napadnutom rozhodnutí zamietla prístup k požadovaným informáciám najmä z dôvodu, že zverejnenie informácií o výrobcovi alebo dovozcovi zaregistrovaných látok vedie k vážnemu riziku odhalenia takýchto informácií a podľa článku 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH môže teda porušiť ochranu obchodných záujmov (pozri bod 48 vyššie).

150 ECHA vo svojich písomných podaniach tvrdí, že v napadnutom rozhodnutí správne uplatnila článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 a článok 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH. Tvrdí tiež, že článok 119 nariadenia REACH stanovuje osobitný a komplexný systém sprístupňovania informácií a dôverného zaobchádzania.

151 Mená alebo názvy a kontaktné údaje sú však informáciami, na ktoré sa vzťahuje článok 119 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH. Navyše od novembra 2012 ECHA na základe tohto ustanovenia uverejňuje na svojej internetovej stránke mená alebo názvy a kontaktné údaje pri všetkých zaregistrovaných látkach, okrem prípadov, v ktorých bola podaná žiadosť o dôverné zaobchádzanie. ECHA teda nemôže zakladať zamietnutie prístupu k požadovaných informáciám na článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH.

152 Na jednej strane za predpokladu, že systém šírenia informácií na internete stanovený článkom 119 nariadenia REACH je komplexný, článok 4 ods. 2 prvá zarážka nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH sa neuplatňuje na informácie uvedené v článku 119 tohto nariadenia, a teda nemôže odôvodniť zamietnutie prístupu k informáciám o menách alebo názvoch a kontaktných údajoch registrujúcich.

153 Na druhej strane za predpokladu, že systém stanovený v článku 119 nariadenia REACH v zásade vôbec nevylučuje systém prístupu k dokumentom upravený v článku 118 nariadenia REACH a v nariadení č. 1049/2001, faktom zostáva, že článok 119 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH stanovuje, že informácie požadované v prejednávanej veci musia byť zverejnené na internete, pokiaľ ECHA nevyhovela žiadosti o dôverné zaobchádzanie. Pri neexistencii takejto žiadosti teda ECHA nemôže odôvodniť zamietnutie akéhokoľvek zverejnenia požadovaných informácií právnou domnienkou upravenou v článku 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH s tvrdením, že zverejnenie by porušilo obchodné záujmy dotknutej osoby. Právna domnienka uvedená v článku 118 nariadenia REACH totiž nemôže odôvodniť nezverejnenie informácie za bežných okolností, pokiaľ osobitnejšie ustanovenie, a to článok 119 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH, vyžaduje, aby sa takáto informácia za bežných okolností zverejnila.

154 Z toho vyplýva, že podmienky odôvodnenia zamietnutia prístupu na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 118 ods. 2 písm. d) nariadenia REACH nie sú v prejednávanej veci splnené, pričom nie je potrebné preskúmať, či a v akom rozsahu môže zverejnenie mien alebo názvov registrujúcich skutočne odhaliť väzby medzi výrobcom alebo dovozcom a jeho distribútormi alebo následnými užívateľmi.

b) O druhej časti založenej na porušení článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001

155 Žalobkyne tvrdia, že ECHA sa na účely zamietnutia zverejnenia mien výrobcov alebo dovozcov nesprávne odvolala na výnimku z práva na prístup k dokumentom uvedenú v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

156 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je potrebné preukázať, že predmetný prístup mohol konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou a riziko ohrozenia tohto záujmu bolo primerane predvídateľné a nie čisto hypotetické (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. decembra 2008, Muñiz/Komisia, T-144/05, bod 74, a tam citovanú judikatúru).

157 Navyše na uplatnenie výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 musí byť narušenie rozhodovacieho procesu vážne. Je to tak najmä v prípade, ak má zverejnenie uvedených dokumentov podstatný vplyv na rozhodovací proces. Posúdenie závažnosti však závisí od celkových okolností prípadu, najmä od negatívnych účinkov na rozhodovací proces, ktoré inštitúcia uvádza v súvislosti so zverejnením uvedených dokumentov (rozsudok Muñiz/Komisia, už citovaný v bode 156 vyššie, bod 75).

158 V napadnutom rozhodnutí ECHA dospela k záveru, že podmienky stanovené v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 boli v prejednávanej veci splnené. ECHA konkrétne pripomenula, že práve preskúmava postup spojený s verejným šírením informácií o látkach podľa článku 119 ods. 2 nariadenia REACH a preskúmanie sa týka najmä šírenia informácií o totožnosti výrobcu, dovozcu alebo distribútora. ECHA spresnila, že ak sa v prípade niektorých kategórií látok rozhodne v budúcnosti zverejňovať totožnosť týchto osôb, bude musieť upraviť svoje postupy a svoj informačný systém a najmä zaviesť v prípade existujúcich registrácií možnosť dotknutých osôb podať žiadosť o dôverné zaobchádzanie s údajmi týkajúcimi sa ich totožnosti. ECHA dodala, že povolenie prístupu k požadovaným informáciám na základe nariadenia č. 1049/2001 by nielenže viedlo k vzniku mimoriadne vysokého manuálneho pracovného zaťaženia, ale umožnilo by tiež obchádzať vyhradené postupy stanovené nariadením REACH (pozri body 49 až 51 vyššie).

159 Po prvé je pravda, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia mala ECHA v úmysle zmeniť svoju prax šírenia informácií o totožnosti registrujúcich s cieľom prispôsobiť túto prax požiadavkám článku 119 ods. 2 nariadenia REACH a že tieto informácie boli teda predmetom rozhodovacieho procesu ECHA.

160 Po druhé, pokiaľ ide o otázku, či mohlo zverejnenie vážne narušiť tento rozhodovací proces, je vhodné pripomenúť, že mená alebo názvy registrujúcich nie sú informáciami o samotnom tomto procese, ale skôr informáciami dotknutými rozhodnutím, ktoré z tohto procesu vyplýva. Prístup k požadovaným informáciám nemohol ECHA zabrániť v rozhodnutí o opatreniach, ktoré treba prijať na účely vykonania povinností zverejnenia informácií na internete, vyplývajúcich z článku 119 ods. 2 nariadenia REACH.

161 Okrem toho v rozsahu, v akom ECHA v napadnutom rozhodnutí uviedla, že povolenie prístupu k požadovaným informáciám na základe nariadenia č. 1049/2001 by jej spôsobilo mimoriadne vysoké manuálne pracovné zaťaženie, stačí konštatovať, že článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 má za cieľ len chrániť rozhodovací proces a nie predchádzať nadmernému pracovnému zaťažovaniu dotknutých inštitúcií.

162 To isté platí aj v prípade tvrdenia ECHA, podľa ktorého by prístup k požadovaným informáciám na základe nariadenia č. 1049/2001 umožnil obchádzať postupy stanovené nariadením REACH. Údajné riziko obchádzania týchto postupov sa totiž netýka rozhodovacieho procesu, ale skôr dôsledkov prípadného zverejnenia požadovaných informácií. Dôvod zamietnutia upravený v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa však týka len rozhodovacieho procesu.

163 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ECHA nepreukázala, že zverejnenie požadovaných informácií by vážne narušilo predmetný rozhodovací proces. Z toho vyplýva, že druhá časť založená na porušení článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001, a teda štvrtý a piaty žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 1 žiadosti o informácie, sú dôvodné v rozsahu, v akom je ešte stále potrebné rozhodnúť.

164 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí nie sú dostatočné na odôvodnenie zamietnutia poskytnutia informácií požadovaných v bode 1 žiadosti o informácie, takže je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie v tomto bode v rozsahu, v akom sa týka informácií ešte nezverejnených k 23. aprílu 2014, bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhý a tretí žalobný dôvod uvedený v tejto súvislosti.

3. *O druhom, treťom, štvrtom a piatom žalobnom dôvode, z ktorých druhý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1049/2001, tretí na porušení článku 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, štvrtý na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a piaty na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001, v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 2 žiadosti o informácie*

a) O treťom, štvrtom a piatom žalobnom dôvode, z ktorých tretí sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, štvrtý na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a piaty na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001

165 Žalobkyne tvrdia, že ECHA nebola oprávnená zamietnuť bod 2 žiadosti o informácie na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH, ako aj že ECHA nedodržala zásadu, podľa ktorej sa v súlade s článkom 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 musí akákoľvek výnimka z práva na prístup k informáciám o životnom prostredí vykladať reštriktívne.

166 V tejto súvislosti treba jednak preskúmať, či bola ECHA oprávnená domnievať sa, že zverejnenie presného množstva predmetných látok by porušilo ochranu obchodných záujmov dotknutých osôb, a jednak či by prevažujúci verejný záujem odôvodnil zverejnenie týchto informácií.

O porušení ochrany obchodných záujmov

167 Žalobkyne tvrdia, že ECHA nedodržala článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001, keď pri zamietnutí prístupu k informáciám dotknutým v bode 2 žiadosti o informácie vychádzala z domnienky uvedenej v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH, keďže uvedená domnienka nepreukazuje, akým spôsobom sú ohrozené obchodné záujmy právnických alebo fyzických osôb, ktoré vykonali registráciu každej z 356 dotknutých látok.

168 Po prvé treba uviesť, že režim výnimiek stanovený v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 a najmä v jeho odseku 2 je založený na vyvážení záujmov, ktoré sú v danej situácii v protiklade, teda na jednej strane záujmov na zverejnení dotknutých dokumentov a na druhej strane záujmov, ktoré by toto zverejnenie ohrozilo. Rozhodnutie o žiadosti o prístup k dokumentom závisí od otázky, ktorý záujem v danom prípade prevažuje (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, bod 42).

169 Po druhé treba uviesť, že hoci podľa ustálenej judikatúry na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu k dokumentu v zásade nestačí, že sa na tento dokument vzťahuje činnosť alebo záujem uvedený v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ale dotknutá inštitúcia musí tiež vysvetliť, ako by prístup k uvedenému dokumentu mohol konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou upravenou v tomto článku, táto inštitúcia sa môže v tejto súvislosti opierať o všeobecné domnienky uplatňujúce sa na určité kategórie dokumentov, pretože na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy možno uplatniť podobné všeobecné úvahy (rozsudky Súdneho dvora z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, Zb., bod 57; z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, Zb., bod 116; zo 17. októbra 2013, Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, Zb., bod 72, a z 27. februára 2014, Komisia/Enbw Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, body 64 a 65).

170 V takom prípade však dotknutej inštitúcii prislúcha spresniť, na akých všeobecných úvahách založila svoju domnienku, že sprístupnenie týchto dokumentov by ohrozilo niektorý zo záujmov chránených výnimkami stanovenými v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, a to bez toho, aby bola povinná vykonať konkrétne posúdenie obsahu každého z týchto dokumentov (rozsudok Rada/Access Info Europe, už citovaný v bode 169 vyššie, bod 73).

171 Konkrétne požiadavku preskúmať, či sa dotknutá všeobecná domnienka skutočne uplatní, nemožno vykladať v tom zmysle, že inštitúcia musí individuálne preskúmať všetky dokumenty požadované v danej veci. Takáto požiadavka by predmetnú všeobecnú domnienku zbavila jej potrebného účinku, ktorým je umožniť inštitúcii všeobecne odpovedať na žiadosť o všeobecný prístup (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, bod 68).

172 Treba však zdôrazniť, že všeobecná domnienka nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa táto domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci jeho zverejnenie podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 169 vyššie, bod 100 a tam citovaná judikatúra).

173 Po tretie podľa článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH sa zverejnenie „presných množstiev vyrábanej alebo na trh uvádzanej látky alebo prípravku“ za bežných okolností považuje za porušenie ochrany obchodných záujmov dotknutej osoby.

174 V prejednávanej veci ECHA v súvislosti s bodom 2 žiadosti o informácie v bode 1 písm. b) napadnutého rozhodnutia uviedla, že článok 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH obsahuje všeobecnú domnienku, podľa ktorej informácia o presnom množstve v zásade porušuje ochranu obchodných záujmov dotknutej osoby. ECHA sa domnievala, že nijaký dôkaz nevyvracia túto právnu domnienku a zverejnenie by poškodilo obchodné záujmy registrujúcich. Uvedená informácia by odhalila trhový podiel spoločností v porovnaní s ich konkurentmi. ECHA navyše uviedla, že uverejnenie tejto informácie by mohlo mať vplyv v oblasti práva hospodárskej súťaže (pozri bod 53 vyššie).

175 Treba konštatovať, že žalobkyne prostredníctvom bodu 2 žiadosti o informácie, ktorý sa týka presných množstiev látok vyrobených alebo uvedených na trh, žiadajú od ECHA informáciu, ktorej zverejnenie sa práve podľa domnienky stanovenej v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH v zásade považuje za porušenie ochrany obchodných záujmov dotknutej osoby, takže táto domnienka sa v prejednávanej veci uplatňuje.

176 V rozsahu, v akom sa žalobkyne obmedzujú len na tvrdenie, že ECHA opierajúc sa o článok 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH nepreukázala, akým spôsobom by zverejnenie presných množstiev ohrozilo obchodné záujmy osôb, ktoré vykonali registráciu každej z 356 predmetných látok, tieto pripomienky nemôžu vyvrátiť domnienku upravenú v tomto článku. Ak sa totiž uplatňuje právna domnienka uvedená v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH, dotknutý orgán sa môže domnievať, že zverejnenie by porušilo ochranu obchodných záujmov dotknutej osoby, bez toho, aby bol povinný vykonať konkrétne posúdenie obsahu každého z dokumentov, ktorých zverejnenie sa požaduje. Z dôvodu tejto právnej domnienky a pri neexistencii konkrétnych dôkazov, ktoré by ju mohli spochybniť, ECHA nebola povinná preukázať, akým spôsobom by zverejnenie presných množstiev ohrozilo obchodné záujmy dotknutých osôb.

177 Tento záver nie je spochybnený skutočnosťou, že preskúmanie požadované pri vybavení žiadosti o prístup k dokumentom musí mať v zásade konkrétnu a individuálnu povahu. Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 169 vyššie, existujú výnimky z tejto zásady, najmä pri existencii všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie predmetného dokumentu ohrozilo jeden zo záujmov chránených výnimkami stanovenými v článku 4 nariadenia č. 1049/2001. To platí o to viac, ak je takáto domnienka výslovne upravená v zákonnom ustanovení, akým je v prejednávanej veci konkrétne článok 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH.

178 So zreteľom na tieto úvahy treba dospieť k záveru, že podľa článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH v spojení s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 bola ECHA oprávnená domnievať sa, že zverejnenie presných množstiev registrovaných látok by ohrozilo obchodné záujmy dotknutých osôb. Ďalej treba objasniť, či by existencia prevažujúceho verejného záujmu aj tak odôvodnila uvedené zverejnenie.

O existencii prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie

179 Žalobkyne tvrdia, že ECHA nemôže zamietnuť prístup k informáciám na účely ochrany záujmu, na ktorý sa vzťahuje jedna z výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, bez toho, aby jednak overila neexistenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodňoval zverejnenie uvedeného dokumentu, a jednak zvážila rôzne protichodné záujmy, čo ECHA v napadnutom uznesení neurobila.

180 Žalobkyne konkrétne tvrdia, že žiadosť o informácie sa týka informácií o životnom prostredí a emisiách do životného prostredia a z tohto dôvodu existuje v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 prevažujúci verejný záujem na zverejnení požadovaných informácií. Žalobkyne navyše vytýkajú ECHA, že porušila článok 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, ktoré podľa nich vyžadujú, aby sa akákoľvek výnimka z práva na prístup k informáciám o životnom prostredí vykladala reštriktívne.

181 V prejednávanej veci ECHA v napadnutom rozhodnutí tvrdila, že nezistila nijaký prevažujúci verejný záujem, ktorý by odôvodňoval zverejnenie požadovaných informácií. Spresnila, že vzala na vedomie, že žiadosť je odôvodnená „úmyslom podporovať regulačný prístup k chemickým látkam, ktoré možno identifikovať ako látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy“. Dodala, že „normotvorca však nariadením REACH poskytol nástroje umožňujúce identifikovať a riadiť riziko plynúce z takýchto látok, hlavne postup autorizácie, ktorý stanovuje rozsiahle konzultácie s verejnosťou“ (pozri bod 54 vyššie).

182 Na účely preskúmania argumentácie žalobkýň treba po prvé overiť, za predpokladu, že predmetné informácie sú informáciami o životnom prostredí, či to postačovalo na vyvodenie záveru, že existuje prevažujúci verejný záujem na ich zverejnení. Po druhé treba analyzovať otázku, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia, v dôsledku čoho by v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 existoval prevažujúci verejný záujem na ich zverejnení. Napokon po tretie treba preskúmať, či žalobkyne odôvodnene tvrdia, že ECHA v prejednávanej veci nezvážila rôzne protichodné záujmy.

– O existencii prevažujúceho verejného záujmu v prípade žiadostí o informácie o životnom prostredí

183 Po prvé treba overiť, či z článku 6 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 1367/2006 vyplýva, že v prípade informácií o životnom prostredí vždy existuje prevažujúci verejný záujem na ich zverejnení.

184 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 4 posledného pododseku Aarhuského dohovoru dôvody umožňujúce zamietnutie žiadosti o informácie o životnom prostredí „budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia“.

185 Táto zásada je potvrdená v odôvodnení 15 druhej vete nariadenia č. 1367/2006, podľa ktorého „dôvody zamietnutia s ohľadom na prístup k informáciám o životnom prostredí by sa mali vykladať reštriktívnym spôsobom, zohľadňujúc verejný záujem, ktorému zverejnenie slúži, a či sa požadované informácie týkajú emisií v životnom prostredí“.

186 Článok 6 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 1367/2006 stanovuje, že „pokiaľ ide o iné výnimky ustanovené v článku 4 [nariadenia č. 1049/2001], dôvody zamietnutia sa vykladajú reštriktívne, berúc do úvahy verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie a skutočnosť, že požadované informácie sa týkajú emisií do životného prostredia“. Zo znenia a štruktúry tohto článku 6 ods. 1 však vyplýva, že „iné výnimky“ v zmysle druhej vety tohto odseku nezahŕňajú ochranu obchodných záujmov, ktorá ECHA uvádza ako dôvod zamietnutia bodu 2 žiadosti o informácie (pozri body 37 a 53 vyššie).

187 Prvá veta článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 totiž upravuje pravidlo týkajúce sa výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001. Druhá veta toho istého odseku 1 neuvádza len „iné výnimky“, ale uvádza „iné výnimky ustanovené v článku 4 nariadenia [č. 1049/2001]“. Toto ustanovenie sa teda týka výnimiek uvedených v tomto článku 4 ods. 1, článku 4 ods. 2 druhej zarážke a článku 4 ods. 3 a 5 (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, bod 83). Vzhľadom na to, že na ochranu obchodných záujmov sa vzťahuje článok 4 ods. 2 prvá zarážka nariadenia č. 1049/2001, ktorý je uvedený v prvej vete článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, táto ochrana nie je zahrnutá do pojmu „iné výnimky“ uvedeného v druhej vete tohto článku 6 ods. 1.

188 V prejednávanej veci treba predovšetkým konštatovať, že v kontexte uplatnenia výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa týka najmä ochrany obchodných záujmov, sa žalobkyne nemôžu účinne dovolávať článku 6 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 1367/2006. Na jednej strane sa totiž druhá veta tohto odseku vzťahuje iba na povinnosť reštriktívneho výkladu iných výnimiek, než sú výnimky uvedené v článku 6 ods. 1 prvej vete nariadenia č. 1367/2006, t. j. výnimiek iných ako výnimky upravené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 (pozri judikatúru citovanú v bode 187 vyššie).

189 Na druhej strane článok 6 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 1367/2006 odkazuje len na „verejný záujem“ na zverejnení a nie na „prevažujúci“ verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok LPN/Komisia, bod 119 vyššie, bod 136). Z článku 6 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 1367/2006 teda nevyplýva, že v prípade informácií o životnom prostredí vždy existuje prevažujúci verejný záujem na ich zverejnení.

190 Po druhé žalobkyne tvrdia, že 356 chemických látok, v súvislosti s ktorými podali žiadosť o prístup k informáciám, sú vysoko škodlivé chemikálie. Domnievajú sa, že je legitímne, aby verejnosť vedela, že na trhu Únie sú státisíce ton látok, ktoré môžu mať negatívny vplyv na ľudské zdravie a životné prostredie, s ktorými pracovníci zaobchádzajú a ktoré sa používajú v spotrebiteľských výrobkoch. Uznanie práva občanov na dôkladnú znalosť množstva nebezpečných látok na trhu by umožnilo vyvíjať väčší tlak na nahradenie týchto látok bezpečnejšími alternatívami.

191 Treba uviesť, že možnosť občanov získať náležité informácie o životnom prostredí a mať skutočné možnosti zúčastniť sa na rozhodovacom procese v záležitostiach životného prostredia zohráva v demokratickej spoločnosti podstatnú úlohu. Ako sa totiž uvádza v preambule Aarhuského dohovoru, zlepšený prístup k informáciám a vyššia účasť verejnosti na rozhodovacom procese posilňujú kvalitu a následné uplatňovanie rozhodnutí, prispievajú k environmentálnemu povedomiu obyvateľstva, dávajú verejnosti možnosť vyjadriť svoje záujmy a umožňujú orgánom verejnej moci náležite tieto záujmy zohľadniť.

192 Právo verejnosti získavať tieto informácie predstavuje vyjadrenie zásady transparentnosti, ktorá sa vykonáva všetkými ustanoveniami nariadenia č. 1049/2001, ako to vyplýva z odôvodnenia 2 tohto nariadenia, podľa ktorého otvorenosť umožňuje občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi a prispieva k posilneniu princípov demokracie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, API/Komisia, T-36/04, Zb. s. II-3201, bod 96).

193 Hoci je pravda, že prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie dokumentu sa nemusí nevyhnutne líšiť od zásad, na ktorých spočíva nariadenie č. 1049/2001 (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, bod 92), z judikatúry vyplýva, že samotnými všeobecnými tvrdeniami nemožno preukázať, že zásada transparentnosti vykazuje osobitnú naliehavosť, ktorá by mala mať prednosť pred dôvodmi opodstatňujúcimi odmietnutie zverejnenia dotknutých dokumentov, a žiadateľovi prináleží, aby konkrétnym spôsobom uviedol okolnosti, ktoré zakladajú prevažujúci verejný záujem na zverejnení dotknutých dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, body 93 a 94, a tam citovanú judikatúru).

194 V prejednávanej veci z argumentácie žalobkýň zhrnutej v bode 190 vyššie vyplýva v podstate ich tvrdenie, že skutočnosť, že požadované informácie sú informáciami o životnom prostredí, ktoré sa týkajú nebezpečných látok, odôvodňuje väčšiu transparentnosť a prístup verejnosti k týmto informáciám s cieľom umožniť lepšiu účasť občanov na rozhodovacom procese a prispieť tak k zníženiu rizík pre zdravie a životné prostredie. Žalobkyne sa tým len všeobecne odvolávajú na zásady, na ktorých sa zakladá nariadenie č. 1367/2006 v spojení s nariadením č. 1049/2001, bez uvedenia akéhokoľvek tvrdenia, ktoré by umožnilo preukázať, že pokiaľ ide o presné množstvá látok, poukázanie na tieto zásady vykazuje s ohľadom na osobitné okolnosti veci osobitnú naliehavosť. Ako však vyplýva z judikatúry citovanej v bode 193 vyššie, všeobecnými tvrdeniami nemožno preukázať, že zásada transparentnosti vykazuje v konkrétnom prípade osobitnú naliehavosť, ktorá by mala mať prednosť pred dôvodmi opodstatňujúcimi zamietnutie zverejnenia požadovaných dokumentov.

195 Okrem toho žalobkyne nespresňujú ani dôvody, prečo je nevyhnutné uverejniť presné množstvá dotknutých látok a prečo na uspokojenie verejného záujmu na zverejnení nestačí uverejnenie celkového hmotnostného pásma, v rámci ktorého sa látka zaregistrovala, ako upravuje článok 119 ods. 2 písm. b) nariadenia REACH.

196 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že prevažujúci verejný záujem na zverejnení informácií požadovaných v rámci bodu 2 žiadosti o informácie nevyplýva len zo samotnej skutočnosti, že predmetné informácie sú informáciami o životnom prostredí.

– O pojme informácie, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006

197 Žalobkyne tvrdia, že informácia o presnom množstve, v akom sa látka uvádza na trh, je informáciou, ktorá sa týka emisií do životného prostredia. V súlade s článkom 6 nariadenia č. 1367/2006 teda existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení tejto informácie.

198 Žalobkyne tiež odkazujú na článok 4 ods. 4 písm. d) Aarhuského dohovoru, ktorý stanovuje jednak možnosť zamietnuť žiadosť o informácie o životnom prostredí v prípade, ak by zverejnenie tejto informácie nepriaznivo ovplyvnilo „dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem“ a jednak, že „z tohto hľadiska musia byť informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, sprístupnené“.

199 Po prvé, pokiaľ ide o zverejnenie informácií, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, treba pripomenúť, že článok 6 nariadenia č. 1367/2006 dopĺňa nariadenie č. 1049/2001 o osobitné pravidlá týkajúce sa žiadostí o prístup k informáciám o životnom prostredí (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný v bode 145 vyššie, bod 79).

200 Konkrétne článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 stanovuje právnu domnienku, podľa ktorej v prípade, ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, existuje prevažujúci verejný záujem na sprístupnení, okrem informácií, ktoré sa týkajú vyšetrovania, a to najmä vyšetrovania vzťahujúceho sa na možné nesplnenie si povinnosti vyplývajúcej z práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok LPN/Komisia, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 108).

201 V nadväznosti na to článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 vyžaduje, aby dotknutá inštitúcia, ktorej je predložená žiadosť o prístup k dokumentu, tento dokument sprístupnila, ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, hoci takéto sprístupnenie môže porušiť ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

202 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že keď majú inštitúcie v úmysle zamietnuť žiadosť o prístup k dokumentom na základe výnimky, musia túto výnimku vykladať a uplatňovať doslovne (pozri rozsudok Súdneho dvora z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, Zb. s. I-6237, bod 75, a tam citovanú judikatúru), aby nebolo znemožnené uplatnenie všeobecnej zásady spočívajúcej v poskytnutí čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom, ktoré majú inštitúcie (rozsudok Všeobecného súdu z 24. mája 2011, NLG/Komisia, T-109/05 a T-444/05, Zb. s. II-2479, bod 123).

203 Ak sa však požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, potom sprístupnenie predstavuje verejný záujem, ktorý prevažuje nad záujmom chráneným výnimkou, a článok 6 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1367/2006 umožňuje konkrétne vykonanie uvedenej všeobecnej zásady.

204 Po druhé, pokiaľ ide o definíciu emisií do životného prostredia, je potrebné uviesť, že pojem „emisie do životného prostredia“ nie je definovaný Aarhuským dohovorom ani nariadením č. 1367/2006.

205 Hoci však nariadenie č. 1367/2006 neobsahuje výslovnú definíciu pojmu emisie do životného prostredia, článok 2 ods. 1 písm. d) bod ii) tohto nariadenia uvádza v rámci definície pojmu informácie o životnom prostredí „emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia uvedené v bode i)“. Tento „bod i)“ hovorí o „stave prvkov životného prostredia“, ale nie o „stave zdravia a bezpečnosti ľudí“, ktorý je predmetom „bodu vi)“ tohto ustanovenia.

206 Hoci je v zásade cieľom článku 2 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1367/2006 definovať pojem informácie o životnom prostredí, vzhľadom na znenie „bodu ii)“ tohto ustanovenia je možné dospieť k záveru, že emisiami môže byť len uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia.

207 Navyše treba uviesť, že Príručka na uplatňovanie Aarhuského dohovoru v znení uverejnenom v roku 2000 odkazuje na pojem emisia tak, ako vyplýva zo smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80), ktorej článok 2 bod 5 definuje emisiu ako priame alebo nepriame uvoľnenie látok, vibrácií, tepla alebo hluku z bodového zdroja alebo z plošných zdrojov zariadenia do ovzdušia, vody alebo pôdy, pričom zariadenie je podľa bodu 3 tohto článku stacionárna technická jednotka, kde sa vykonáva jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I smernice.

208 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke, či možno definíciu emisie do životného prostredia, ktorá vyplýva z príručky na uplatňovanie a predpokladá uvoľnenie zo zariadenia, použiť na účely výkladu nariadenia č. 1367/2006, treba v prejednávanej veci konštatovať, že samotnú výrobu alebo uvádzanie látky na trh nemožno v nijakom prípade považovať za uvoľnenie tejto látky do životného prostredia, takže ani informácia o množstve vyrobenom alebo uvedenom na trh nemôže byť informáciou, ktorá sa týka emisií do životného prostredia.

209 Po prvé treba uviesť, že tento záver nie je spochybnený argumentáciou žalobkýň, podľa ktorej látka, ktorá je uvedená na trh, nevyhnutne vstupuje do interakcie so životným prostredím a ľuďmi, takže už samotné jej uvedenie na trh predstavuje emisiu do životného prostredia.

210 Predovšetkým treba pripomenúť, že ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 205 a 206 vyššie, vplyv na zdravie alebo bezpečnosť ľudí nestačí na vyvodenie záveru o existencii emisie do životného prostredia a takáto emisia predpokladá uvoľnenie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia.

211 V rozsahu, v akom žalobkyne uvádzajú, že len čo je látka uvedená na trh, prestáva byť pod kontrolou subjektu a môže byť uvoľnená do životného prostredia a mať vplyv na jeho prvky, treba uviesť, že uvoľnenie do životného prostredia, ktoré pojem emisia predpokladá, musí byť skutočné a nie iba potenciálne. Abstraktné riziko emisie látky existuje už od jej výroby. Nie je, samozrejme, vylúčené, že

toto riziko uvedením látky na trh narastá. Faktom zostáva, že ani výroba, ani uvedenie látky na trh ešte nezahŕňajú emisiu tejto látky do životného prostredia. Samotné riziko, že látka by mohla byť vypustená do životného prostredia, však neodôvodňuje kvalifikovanie množstva látky vyrobenej alebo uvedenej na trh ako informácie o emisiách do životného prostredia.

212 Ďalej treba poznamenať, že existujú látky, a to najmä medziprodukty v zmysle článku 3 ods. 15 nariadenia REACH (pozri bod 17 vyššie), ktoré ak sa použijú na určený účel, nevypúšťajú sa do životného prostredia.

213 Hoci sa všetky látky iné ako medziprodukty môžu v istom momente svojho životného cyklu uvoľniť do životného prostredia, neznamená to, že v prípade týchto látok sa množstvo vyrobené alebo uvedené na trh môže považovať za informáciu, ktorá sa týka uvoľnenia do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia (pozri bod 206 vyššie).

214 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že informácie požadované v rámci bodu 2 žiadosti o informácie nemožno považovať za informácie, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia. V prejednávanej veci teda existencia prevažujúceho verejného záujmu nemôže vyplývať z uplatnenia článku 6 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 1367/2006.

– O zvážení rôznych protichodných záujmov

215 Žalobkyne tvrdia, že ECHA nedodržala povinnosť zváženia verejného záujmu, ktorému slúži zverejnenie informácií o životnom prostredí, oproti obchodným záujmom dotknutých spoločností, ktorým slúži odmietnutie sprístupnenia, keď sa odvolala na právnu domnienku upravenú v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH, podľa ktorej zverejnenie presného množstva porušuje ochranu obchodných záujmov.

216 Toto tvrdenie nemôže uspieť.

217 Ako bolo uvedené v bode 178 vyššie, ECHA bola totiž oprávnená predpokladať na základe uvedenej právnej domnienky, že zverejnenie požadovaných dokumentov by viedlo k porušeniu ochrany obchodných záujmov dotknutých spoločností, bez vykonania konkrétneho preskúmania každej informácie. ECHA potom v súlade s článkom 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001 preskúmala, či je v konkrétnom prípade zverejnenie odôvodnené prevažujúcim verejným záujmom. Napokon na základe dostatočne podrobného odôvodnenia umožňujúceho pochopiť jej dôvody správne dospela k záveru, že takýto prevažujúci verejný záujem neexistuje.

218 Za týchto podmienok treba zamietnuť výhradu žalobkýň založenú na skutočnosti, že ECHA nezohľadnila verejný záujem alebo prevažujúci verejný záujem na zverejnení predmetných informácií o životnom prostredí a správnym spôsobom nezvážila rôzne záujmy v zmysle článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001.

219 Žalobkyne nepreukázali ani to, že ECHA nedodržala zásadu, podľa ktorej sa výnimky z práva na prístup k informáciám o životnom prostredí musia vykladať reštriktívne. Zamietnutie žiadosti o informácie založené na právnej domnienke upravenej v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH a na neexistencii prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie požadovaných informácií totiž neumožňuje dospieť k záveru, že výnimka z práva na prístup sa neuplatnila striktne.

220 Z toho vyplýva, že štvrtý a piaty žalobný dôvod, ako aj tretí žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, treba v súvislosti s bodom 2 žiadosti o informácie zamietnuť ako nedôvodné.

b) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1049/2001

O prvej časti založenej na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001

221 Žalobkyne tvrdia, že ECHA nesplnila svoju povinnosť poradiť sa s tretími osobami, čím porušila článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001.

222 Treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, inštitúcia sa poradí s touto treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka stanovená v článku 4 ods. 1 alebo 2. Z toho vyplýva, že inštitúcie nie sú povinné sa poradiť s dotknutými tretími osobami, ak je zjavné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený. Vo všetkých ostatných prípadoch sa inštitúcie musia poradiť s dotknutou treťou osobou. Preto konzultácia s tretími osobami v zásade predstavuje podmienku predchádzajúcu posúdeniu, či sa v prípade dokumentov pochádzajúcich od tretích osôb uplatnia výnimky z prístupu uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. novembra 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisia, T-168/02, Zb. s. II-4135, bod 55; rozsudky Všeobecného súdu z 30. januára 2008, Terezakis/Komisia, T-380/04, bod 54, a z 3. októbra 2012, Jurašinović/Rada, T-63/10, Zb., bod 83).

223 Taktiež je potrebné pripomenúť, že konzultácia s inou treťou osobou, než je členský štát, stanovená v článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001, nezaväzuje inštitúciu, ale musí jej umožniť posúdiť, či sa má uplatniť výnimka stanovená v odsekoch 1 alebo 2 tohto článku (rozsudok Jurašinović/Rada, už citovaný v bode 222 vyššie, bod 87).

224 Pokiaľ ide o bod 2 žiadosti o informácie, keď ECHA zamietla zverejnenie presných množstiev z dôvodu, že toto zverejnenie by porušilo ochranu obchodných záujmov dotknutých osôb, uplatnila výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Hoci je pravda, že ECHA sa pred rozhodnutím o žiadosti neporadila s dotknutými spoločnosťami, z judikatúry citovanej v bode 222 vyššie vyplýva, že ak sa na dotknutý dokument zjavne uplatňuje jedna z výnimiek stanovených v nariadení č. 1049/2001, neuskutočnenie konzultácie s tretími osobami je v súlade s týmto nariadením.

225 V prejednávanej veci už bolo v bode 178 vyššie preukázané, že ECHA sa predovšetkým na základe právnej domnienky upravenej v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH správne domnievala, že zverejnenie presných množstiev dotknutých látok by porušilo ochranu obchodných záujmov dotknutých osôb a že pri neexistencii prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie je potrebné žiadosť o požadované informácie zamietnuť. V dôsledku toho sa treba domnievať, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa zjavne uplatňuje na dotknuté informácie, takže konzultácia s tretími osobami nebola potrebná.

226 Žalobkyne nemôžu spochybniť tento záver odkazom na rozsudok Súdneho dvora zo 16. decembra 2010, Stichting Natuur en Milieu a i. (C-266/09, Zb. s. I-13119). Súdny dvor v tomto rozsudku rozhodol predovšetkým o výklade článku 4 smernice 2003/4, ktorý sa týka výnimiek z práva na prístup. Je pravda, že podľa bodu 3 výroku uvedeného rozsudku sa má článok 4 smernice 2003/4 vykladať v tom zmysle, že týmto článkom predpísané zváženie verejného záujmu, ktorému slúži sprístupnenie informácie o životnom prostredí, oproti osobitnému záujmu, ktorému slúži odmietnutie sprístupnenia, musí byť vykonané v každom jednotlivom prípade predloženom príslušným orgánom, aj keby vnútroštátny zákonodarca predpisom všeobecnej povahy určil kritériá umožňujúce uľahčiť toto porovnávanie protichodných záujmov. Súdny dvor však nerozhodol, že inštitúcie Únie nemôžu zohľadniť právnu domnienku, akou je domnienka stanovená normotvorcom Únie v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH, a napriek zneniu článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 sa musia poradiť s tretími osobami aj v prípade, ak je zjavné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený.

227 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvú časť druhého žalobného dôvod treba zamietnuť.

O druhej časti založenej na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 a zásady proporcionality

228 Po prvé žalobkyne tvrdia, že ECHA nesplnila svoju povinnosť preskúmania možnosti poskytnutia čiastočného prístupu k informácii o presnom množstve látok, ktoré každý registrujúci uviedol na trh, čím porušila článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

229 Z ustanovení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že ak sa jedna alebo viac výnimiek z práva na prístup vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie. Navyše zásada proporcionality vyžaduje, aby výnimky nepresiahli hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa (rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2001, Rada/Hautala, C-353/99 P, Zb. s. I-9565, bod 28, a rozsudok Všeobecného súdu z 19. marca 2013, In ‘t Veld/Komisia, T-301/10, Zb., bod 200).

230 Všeobecný súd už rozhodol, že článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 vyžaduje konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu každého dokumentu. Len takéto preskúmanie každého dokumentu môže totiž inštitúcii umožniť posúdiť možnosť povolenia čiastočného prístupu žiadateľovi. Posúdenie dokumentov vykonané skôr podľa kategórií než vo vzťahu ku konkrétnym informáciám obsiahnutým v týchto dokumentoch sa v zásade javí ako nedostatočné, keďže preskúmanie požadované zo strany inštitúcie jej musí umožniť konkrétne posúdenie toho, či sa uvedená výnimka skutočne uplatňuje na všetky informácie obsiahnuté v dotknutých dokumentoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 146 vyššie, bod 117, a tam citovanú judikatúru).

231 Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 169 vyššie, zo zásady, podľa ktorej musí byť preskúmanie požadované pri vybavení žiadosti o prístup k dokumentom konkrétne a individuálne, však existujú výnimky, najmä pri existencii všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie predmetného dokumentu ohrozilo jeden zo záujmov chránených výnimkami stanovenými v článku 4 nariadenia č. 1049/2001. Okrem toho v bode 177 vyššie už bolo uvedené, že to platí o to viac, ak je takáto domnienka vyslovene upravená zákonným ustanovením, konkrétne v tejto veci článkom 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH.

232 V rozsahu, v akom žalobkyne tvrdia, že ECHA po individuálnom posúdení nezvážila možnosť zverejniť informácie o množstve špecifických látok, treba uviesť, že právna domnienka upravená v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH, podľa ktorej zverejnenie presného množstva porušuje ochranu obchodných záujmov dotknutých osôb, sa vzťahuje na všetky dotknuté látky a žalobkyne neuviedli ani v súvislosti so všetkými týmito látkami, ani v súvislosti so špecifickými látkami, žiadne skutočnosti, ktoré by mohli spochybniť túto právnu domnienku. Žalobkyne nepreukázali ani existenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by aspoň v prípade časti látok odôvodňoval zverejnenie požadovaných informácií. ECHA sa teda mohla domnievať, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa vzťahuje na informácie o presných množstvách všetkých dotknutých látok, bez toho, aby bola povinná vykonať individuálne preskúmanie.

233 Po druhé žalobkyne vo svojej replike tvrdia, že ECHA porušila zásadu proporcionality, keď nezohľadnila možnosť zverejniť informácie o množstvách špecifických látok v súlade s článkom 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

234 ECHA tvrdí, že žalobkyne tak uvádzajú nový žalobný dôvod, ktorý je neprípustný alebo prinajmenšom nedôvodný.

235 Pokiaľ ide v prvom rade o otázku prípustnosti uvedenú zo strany ECHA, je potrebné pripomenúť, že z ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) a článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 vyplýva, že žaloba musí obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený,

a že uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Dôvod, ktorý predstavuje rozšírenie dôvodu uvedeného skôr, či už priamo alebo nepriamo, v pôvodnej žalobe v danom konaní a ktorý úzko súvisí s týmto dôvodom, však musí byť vyhlásený za prípustný. Analogické riešenie treba použiť pre výhradu uvedenú na podporu žalobného dôvodu (rozsudok In 't Veld/Komisia, už citovaný v bode 229 vyššie, bod 97).

236 Ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 229 vyššie, dotknutý orgán musí pri uplatňovaní výnimiek z práva na prístup k dokumentom dodržiavať zásadu proporcionality. Osobitne cieľom článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 je prispieť k dodržiavaniu tejto zásady tým, že umožňuje čiastočné zverejnenie, ak sa výnimka z práva na prístup týka len časti požadovaného dokumentu, aby sa nepresiahli hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa. V tomto kontexte poukázanie žalobkýň na zásadu proporcionality nepredstavuje nový žalobný dôvod, ale výhradu, ktorá spresňuje žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001. Žalobkyne v podstate tvrdia, že ECHA porušením tohto ustanovenia porušila zároveň aj zásadu proporcionality.

237 Z toho vyplýva, že výhrada založená na porušení zásady proporcionality je prípustná.

238 Pokiaľ ide ďalej o podstatu veci samej, treba však konštatovať, že táto výhrada je nedôvodná, keďže ECHA neporušila požiadavky zásady proporcionality, keď po individuálnom preskúmaní nepovolila prístup k časti požadovaných informácií.

239 V bode 232 vyššie už bolo uvedené, že vzhľadom na právnu domnienku upravenú v článku 118 ods. 2 písm. c) nariadenia REACH nebolo takéto individuálne preskúmanie potrebné. Toto ustanovenie nepresahuje hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa, ktorým je konkrétne ochrana obchodných záujmov.

240 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že táto právna domnienka nevyhnutne nebráni prístupu k požadovanej informácii, ale existuje možnosť uviesť prípadne skutočnosti, ktoré môžu túto domnienku vyvrátiť alebo dokonca preukázať existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho celkové alebo čiastočné zverejnenie požadovaných informácií (pozri analogicky judikatúru citovanú v bode 172 vyššie). Navyše ECHA je v súlade s článkom 119 ods. 2 písm. b) nariadenia REACH v každom prípade povinná uverejniť celkové hmotnostné pásmo, v rámci ktorého sa látka zaregistrovala. Nariadenie REACH tak do istej miery umožňuje prístup k informáciám o množstve látky, aj keď sa jej presné množstvo nezverejňuje.

241 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že pokiaľ ide o bod 2 žiadosti o informácie, treba zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj druhý žalobný dôvod v celom rozsahu.

242 Z toho vyplýva, že žaloba je v rozsahu, v akom sa týka zamietnutia bodu 2 žiadosti o informácie, nedôvodná.

4. *O druhom a treťom žalobnom dôvode, z ktorých druhý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 a tretí sa zakladá na porušení článku 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 3 žiadosti o informácie*

a) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001

243 Žalobkyne uvádzajú, že ECHA nedodržala svoje povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001.

244 Žalobkyne konkrétne tvrdia, že ECHA prináleží poradiť sa s registrujúcimi, ktorí podali žiadosť o dôverné zaobchádzanie smerujúcu k nezverejneniu celkového hmotnostného pásma. Žalobkyne dodávajú, že pokiaľ ide o ostatných registrujúcich, táto konzultácia nebola potrebná, keďže bolo zrejmé, že neexistuje nijaký dôvod na zamietnutie udelenia prístupu k požadovaným informáciám.

245 ECHA tvrdí, že konzultácia s tretími osobami nebola potrebná, keďže nemala povinnosť poradiť sa s tretími osobami o informáciách, ktorými nedisponuje. Navyše aj keby týmito informáciami disponovala, podliehali by výlučne osobitným ustanoveniam týkajúcim sa šírenia na internete, uvedeným v článku 119 nariadenia REACH.

246 Treba jednak pripomenúť, že v súlade s článkom 119 ods. 2 písm. b) nariadenia REACH sa informácie o celkovom hmotnostnom pásme uverejňujú na internete, okrem prípadov, v ktorých bola podaná žiadosť o dôverné zaobchádzanie, ktorej dôvodnosť ECHA uznala.

247 Taktiež treba uviesť, že nariadenie č. 1049/2001 sa v súlade so svojím článkom 2 ods. 3 vzťahuje „na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe“ a podľa článku 118 ods. 1 nariadenia REACH „na dokumenty uchovávané [ECHA] sa vzťahuje nariadenie… č. 1049/2001“. Z toho vyplýva, že právo na prístup k dokumentom inštitúcií sa podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 vzťahuje len na dokumenty, ktoré existujú a ktoré má dotknutá inštitúcia v držbe (rozsudok Strack/Komisia, už citovaný v bode 105 vyššie, bod 38).

248 V prejednávanej veci ChemSec v bode 3 žiadosti o informácie požiadala o prístup k informáciám o celkových hmotnostných pásmach, v rámci ktorých sa zaregistrovalo 356 predmetných látok, v prípade, ak by prístup k informáciám uvedeným v bode 2 žiadosti o informácie, t. j. presnému množstvu týchto látok, nebol možný (pozri bod 35 vyššie).

249 ECHA v bode 1 písm. c) napadnutého rozhodnutia uviedla, že „požadovaný dokument neexistuje v databázach ani [jej] dokumentácii“ a nariadenie č. 1049/2001 neukladá povinnosť vytvárať dokumenty na účely odpovedí na žiadosti o prístup k dokumentom. Aby však mohla odovzdať žalobkyni takýto dokument, za predpokladu, že žiadosti o registráciu boli skutočne predložené pre všetky dotknuté látky, musela by zhromaždiť informácie uvedené vo všetkých dokumentáciách k registrácii a vypočítať celkové hmotnostné pásma dotknutých látok. Spresnila, že to isté platí aj pre prístup k presnému kumulatívnemu hmotnostnému pásmu každej látky uvedenej v žiadosti, ak by sa žiadosť mala vykladať týmto spôsobom. ECHA však doplnila, že zabezpečila zozbieranie poskytnutých informácií o hmotnostných pásmach na základe jednotlivých dokumentácií k látkam uvedeným v žiadosti. K svojmu listu pripojila tabuľku s týmito informáciami, pričom spresnila, že „metodika použitá na stanovenie celkového hmotnostného pásma [sa…] vypracúva“ a ECHA „teda nemôže zaručiť správnosť uvedených manuálne vygenerovaných informácií“.

250 Žalobkyne uvádzajú, že nezískali požadované informácie v rozsahu, v akom sa ich žiadosť týkala hmotnostných pásiem podľa jednotlivých registrujúcich a nie súhrnných údajov. Dopĺňajú, že článok 119 ods. 2 písm. b) nariadenia REACH vyžaduje, aby ECHA uverejnila celkové hmotnostné pásmo každého jednotlivého registrujúceho. Navyše hoci žalobkyne netvrdia, že ECHA disponovala celkovými hmotnostnými pásmami, domnievajú sa, že ECHA mala týmito údajmi disponovať, keďže v súlade s článkom 119 ods. 2 písm. b) nariadenia REACH bola povinná ich šíriť.

251 Treba uviesť, že k dátumu prijatia napadnutého rozhodnutia ECHA ešte neurčila metodiku na stanovenie celkových hmotnostných pásiem a nemohla teda vyhovieť žiadosti žalobkýň smerujúcej k získaniu prístupu k týmto údajom.

252 Treba tiež uviesť, že nariadenie REACH nespája povinnosť vyplývajúcu z článku 119 ods. 2 písm. b) uvedeného nariadenia s právom na prístup k dokumentom podľa článku 118 ods. 1, v spojení s článkom 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001. Prostredníctvom žiadosti o prístup k dokumentom teda

nemožno presadzovať splnenie povinnosti šírenia na internete (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Strack/Komisia, už citovaný v bode 105 vyššie, bod 44). V tejto súvislosti žiadosť o prístup k dokumentom nemôže ukladať povinnosť ECHA vytvárať určité údaje, ktoré neexistujú, a to ani v prípade, ak je šírenie týchto údajov stanovené článkom 119 nariadenia REACH.

253 ECHA bola teda oprávnená zamietnuť bod 3 žiadosti o informácie z dôvodu, že nemá požadované informácie. Keďže ECHA nebola povinná poradiť sa s tretími osobami o informáciách, ktoré nemá, nemožno jej vytýkať, že porušila článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001.

254 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka bodu 3 žiadosti o informácie.

b) O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006

255 Žalobkyne vytýkajú ECHA, že porušila článok 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, keď im zamietla prístup k informáciám o chemických látkach, na ktoré sa vzťahovala ich žiadosť o informácie.

256 V rozsahu, v akom sa tretí žalobný dôvod týka aj bodu 3 žiadosti o informácie, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 návrh na začatie konania musí obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Táto informácia musí byť dostatočne jasná a presná, aby žalovanej strane umožnila pripraviť si obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe prípadne aj bez iných podporných informácií. Žalobca preto musí vysvetliť, v čom spočíva dôvod, na ktorom je žaloba založená, pričom jeho samotné abstraktné uvedenie nezodpovedá požiadavkám rokovacieho poriadku (rozsudok Všeobecného súdu z 12. septembra 2013, Besselink/Rada, T-331/11, bod 38).

257 Treba však konštatovať, že žalobkyne sa obmedzujú len na tvrdenie, že žiadosť o informácie sa týka informácií o životnom prostredí a výnimky z práva na prístup k takýmto informáciám sa riadia Aarhuským dohovorom, ako aj nariadením č. 1367/2006. Žalobkyne však nevysvetľujú, akým spôsobom by mohli Aarhuský dohovor alebo nariadenie č. 1367/2006 brániť zamietnutiu bodu 3 žiadosti o informácie zo strany ECHA z dôvodu, že nemala požadované informácie. Uvedenie dotknutého dôvodu teda neumožňuje určiť údajné porušenie tak, aby umožnilo Všeobecnému súdu vykonať posúdenie.

258 V súlade s článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 tak treba zamietnuť tretí žalobný dôvod ako nedôvodný v rozsahu, v akom sa týka bodu 3 žiadosti o informácie.

259 Navyše je potrebné uviesť, že článok 4 ods. 3 písm. a) Aarhuského dohovoru výslovne stanovuje, že žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak orgán verejnej moci, ktorému je žiadosť adresovaná, nemá požadovanú informáciu o životnom prostredí. Podľa článku 3 prvého odseku nariadenia č. 1367/2006 „nariadenie [č. 1049/2001] sa uplatňuje na akúkoľvek žiadosť žiadateľa o prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré uchovávajú inštitúcie alebo orgány Spoločenstva“, čo tiež umožňuje vyvodiť záver, že tento odkaz sa týka len dokumentov, ktoré existujú a ktoré má dotknutá inštitúcia v držbe. V dôsledku toho aj za predpokladu, že celkové hmotnostné pásma predstavujú informácie o životnom prostredí, táto okolnosť nemôže spochybniť zákonnosť zamietnutia bodu 3 žiadosti o informácie.

260 Z toho vyplýva, že žalobu treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka bodu 3 žiadosti o informácie.

261 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že pokiaľ ide o bod 1 žiadosti o informácie, treba zastaviť konanie o žalobe v rozsahu, v akom boli mená alebo názvy a kontaktné údaje, o ktorých zverejnenie žalobkyne žiadali, zverejnené na internetovej stránke ECHA k 23. aprílu 2014 (pozri bod 121 vyššie). Pokiaľ ide o ostatné informácie, ktoré boli predmetom bodu 1 žiadosti o informácie, žalobu treba prijať (pozri bod 164 vyššie) a napadnuté rozhodnutie sa v tomto rozsahu zrušuje.

262 Pokiaľ ide naopak o zamietnutie bodov 2 a 3 žiadosti o informácie, žalobu treba zamietnuť.

O trovách

263 Podľa článku 134 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka. Okrem toho podľa článku 137 rokovacieho poriadku, ak Všeobecný súd konanie vo veci zastavil, o náhrade trov konania rozhodne podľa vlastnej úvahy.

264 Keďže v prejednávanej veci bola žaloba čiastočne prijatá, treba rozhodnúť, že žalobkyne, ECHA a Cefic znášajú svoje vlastné trovy konania.

265 Okrem toho v súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Komisia teda taktiež znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Konanie o žalobe o neplatnosť rozhodnutia Európskej chemickej agentúry (ECHA) zo 4. marca 2011 sa zastavuje v časti, v ktorej ECHA zamietla zverejnenie informácií požadovaných prostredníctvom bodu 1 žiadosti o informácie, a to v rozsahu, v akom sa tento bod týka mien alebo názvov a kontaktných údajov 6 611 spoločností dostupných na internete k 23. aprílu 2014.**

2. **Rozhodnutie ECHA zo 4. marca 2011 sa zrušuje v časti, v ktorej ECHA zamietla zverejnenie informácií požadovaných prostredníctvom bodu 1 žiadosti o informácie, a to v rozsahu, v akom sa tento bod týka informácií nezverejnených k 23. aprílu 2014.**

3. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

4. **Každý účastník konania, vrátane Európskej komisie a European Chemical Industry Council (Cefic), znáša svoje vlastné trovy konania.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. septembra 2015.

Podpisy

Obsah

Právny rámec 2

A – Medzinárodné právo 2

1. Dohoda TRIPS 2

2. Aarhuský dohovor 3

B – Právo Únie 4

1. Nariadenie (ES) č. 1049/2001 4

2. Smernica 2003/4/ES 6

3. Nariadenie REACH 7

4. Nariadenie (ES) č. 1367/2006 10

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie 12

Konanie a návrhy účastníkov konania 17

Právny stav 18

A – O prípustnosti 18

1. O námietke neprípustnosti 18

2. O námietke neprípustnosti založenej na neprípustnosti predmetu žaloby 20

B – O zachovaní predmetu sporu v súvislosti so žiadosťou o informácie v rozsahu, v akom sa týka mien alebo názvov a kontaktných údajov registrujúcich zverejnených po podaní žaloby 21

C – O veci samej 22

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a týkajúcom sa bodov 1 až 3 žiadosti o informácie 23

2. O štvrtom a piatom žalobnom dôvode, z ktorých štvrtý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 a piaty sa zakladá na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku a ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001, v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 1 žiadosti o informácie 25

a) O prvej časti založenej na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 25

b) O druhej časti založenej na porušení článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 26

3. O druhom, treťom, štvrtom a piatom žalobnom dôvode, z ktorých druhý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1049/2001, tretí na porušení článku 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, štvrtý na porušení

článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a piaty na porušení článku 4 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001, v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 2 žiadosti o informácie 30

a) O treťom, štvrtom a piatom žalobnom dôvode, z ktorých tretí sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, štvrtý na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a piaty na porušení článku 4 ods. 2 posledného pododseku nariadenia č. 1049/2001 28

O porušení ochrany obchodných záujmov 28

O existencii prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie 30

– O existencii prevažujúceho verejného záujmu v prípade žiadostí o informácie o životnom prostredí 30

– O pojme informácie, ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 32

– O zvážení rôznych protichodných záujmov 34

b) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1049/2001 35

O prvej časti založenej na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 35

O druhej časti založenej na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 a zásady proporcionality 36

4. O druhom a treťom žalobnom dôvode, z ktorých druhý sa zakladá na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 a tretí sa zakladá na porušení článku 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, v rozsahu, v akom sa týkajú bodu 3 žiadosti o informácie 37

a) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 37

b) O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 1, 3 a 4 Aarhuského dohovoru a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 39

O trovách 40